

A detailed oil painting of a young boy with dark hair, wearing a dark coat with a white lace collar and cuffs. He is looking to the right. In the background, there are wooden blocks on the left and a pink curtain on the right. In the bottom right corner, there are small toy figures and a house.

Aukcja dzieł sztuki

WARSZAWA 19 LUTEGO 2009

Aukcja dzieł sztuki

DOM AUKCYJNY **DESA UNICUM** • WARSZAWA • 19 LUTEGO 2009 • GODZ.19.00

WYSTAWA OBIEKTÓW AUKCYJNYCH

od 5 do 19 lutego

poniedziałek – piątek w godzinach od 11 do 19

sobota w godzinach od 11 do 16

W SIEDZIBIE DOMU AUKCYJNEGO DESA UNICUM, WARSZAWA, UL. MARSZAŁKOWSKA 34-50

Zarząd

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
j.windorbski@desa.pl

Jan Koszutski
Członek Zarządu
j.koszutski@desa.pl

Asystentka Zarządu
Marta Mirosław
tel. 022 584 95 25
m.mirosław@desa.pl

Dział Finansowy

Maciej Kłosiński
Dyrektor Finansowy
tel. 022 584 95 27
m.klosinski@desa.pl

Dział Prawny

Krystian Owczarek
tel. 022 584 95 27
k.owczarek@desa.pl

Dział Księgowości

Małgorzata Kulma
Główna Księgowa
tel. 022 584 95 20
m.kulma@desa.pl

Płatności i rozliczenia

Urszula Przepiórka
tel. 022 584 95 23
u.przepiorka@desa.pl

Dział Marketingu

Katarzyna Marciniwicz
Dyrektor Marketingu
tel. 022 584 95 29
k.marciniwicz@desa.pl

Katarzyna Macura
tel. 022 584 95 25
k.macura@desa.pl

**Prenumerata
i zlecenia licytacji**

Zuzanna Muża-Grzenia
tel. 022 584 95 41
z.muza-grzenia@desa.pl

**Public Relations
FineArt Communication**

Magdalena Żuk
tel. 022 897 31 88
mzuk@fineart-com.pl

Małgorzata Reczyńska
tel. 022 897 31 88
m.reczynska@fineart-com.pl

Galeria Marszałkowska

ul. Marszałkowska 34/50
00-554 Warszawa
tel. 022 584 95 35,
tel. 022 584 95 34
fax 022 584 95 26
biuro@desa.pl

Salon Wystawowy Marszand

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
tel. 022 621 66 69
marchand@desa.pl

Galeria Biżuterii Dawnej

ul. Nowy Świat 48
00-363 Warszawa
tel. 022 826 44 66
bizuteria@desa.pl

Galeria Staromiejska

Rynek Starego Miasta 4/6
00-272 Warszawa
tel. 022 831 16 81
staremiasto@desa.pl

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
022 584 95 25

DOM AUKCYJNY I DZIAŁ PRZYJĘĆ

Jan Koszutski
Dyrektor Domu Aukcyjnego
022 584 95 24
j.koszutski@desa.pl

Iza Rusiniak
*Dyrektor Działu Sztuki
Współczesnej*
022 621 66 69
i.rusiniak@desa.pl

Joanna Tarnawska
Kierownik Działu Opracowania
022 584 95 31
j.tarnawska@desa.pl

Marcin Koniak
022 621 66 69
m.koniak@desa.pl

DZIAŁ SPRZEDAŻY

Michał Olszewski
Dyrektor Działu Sprzedaży
022 584 95 40
m.olszewski@desa.pl

Marianna Otmianowska
022 584 95 41
m.otmianowska@desa.pl

Katarzyna Krzywicka
022 584 95 41
k.krzywicka@desa.pl

GALERIE

Adam Chelstowski
Dyrektor Sieci Galerii
022 584 95 33
a.chelstowski@desa.pl

Magdalena Przedpelska
022 621 66 69
m.przedpelska@desa.pl

Małgorzata Lemanek
022 584 95 35
m.lemanek@desa.pl

Karolina Adamska
022 584 95 42
k.adamska@desa.pl

Ajdukiewicz Tadeusz	42	Janowski Ludomir A.	73	Pronaszko Zbigniew	64
Ajdukiewicz Zygmunt	14	Korecki Wiktor	24	Reyzner Mieczysław	4
Aronson Naoum	99	Kossak Karol	94	Rosen Jan	66
Axentowicz Teodor	11, 18, 35	Kossak Wojciech	40, 56	Rudzka-Cybisowa Hanna	33, 34
Axer Otto	91	Krzesz-Męcina Józef	88	Ruszczyc Ferdynand	32
Bergen Claus	85	Kuna Henryk	97, 98	Rzepiński Czesław	90
Berlewi Henryk	82, 83	Kurella Ludwik	19	Siemiradzki Henryk	29
Bohusz Siestrzencewicz Stanisław	2	Larisch Karol	49	Soungouroff Antonin I.	58
Brandel Konrad	95	Laszczka Konstanty	96	Stanisławski Jan	41
Brandt Józef	39	Loeffler Leopold	13	Stasiak Ludwik	61
Buchbinder Szymon	22	Łempicka Tamara	36	Stryjeńska Zofia	5, 6, 92
Chełmoński Józef	1	Makarewicz Stefan M.	86	Suchodolski Zdzisław	69
Cybis Jan	50	Makowski Tadeusz	12	Szymanowski Wacław	71
Cybulski Tadeusz	63	Malczewski Jacek	22, 45	Terlikowski Włodzimierz	79, 80
Czapski Józef	93	Mehoffer Józef	37	Trębacz Maurycy	16, 57
Eleszkiewicz Stanisław	46	Międzybłocki Adam	59	Trusz Iwan	77
Epstein Henryk	20	Mondzain Szymon	53	Waśkowski Tadeusz	81
Erb Erno	78	Niesiołowski Tymon	21	Weiss Wojciech	7, 48, 74
Garinei Giuseppe	67	Noakowski Stanisław	60	Witkiewicz Stanisław I.	28
Gibiński Stanisław	53	Norblin Stefan	87	Wyczółkowski Leon	9, 17, 38, 54
Górski Konstanty	55	Osostowicz Stanisław	31	Wygrzywalski Feliks M.	8, 15
Grott Teodor	72	Pankiewicz Józef	30	Wyspiański Stanisław	44
Hayden Henryk	51	Piotrowski Antoni	3	Zawadowski Jan W.	47
Hofman Wlastimil	10, 25	Pochwański Kasper	75, 76	Zucker Jakub	26, 27
Jahl Władysław	69, 70	Podkowiński Władysław	65	Zygmuntowicz Ignacy	43, 62

OKŁADKA FRONT poz. 19 Wojciech Weiss *Tadzio*
 OKŁADKA II STRONA poz. 19 Ludwik Kurella *W małym miasteczku*
 STRONA 2 – PRZEDTYTUŁOWA poz. 12 Tadeusz Makowski *Kwiaty*
 STRONA 6 poz. 40 Józef Brandt *Portret Zbigniewa (Leona Dominika) Horodyńskiego*

1

Józef Chełmoński

(1849 Boczek k. Łowicza – 1914 Kuklówka na Mazowszu)

JEŹDZIEC

ołówki/papier, 24 x 33,5 cm (w świetle passe-partout)

Był jednym z najwybitniejszych polskich malarzy pejzażystów 2. połowy XIX i początku XX w. Jego pierwszym nauczycielem był ojciec. Studia malarzkie rozpoczął w Klasie Rysunkowej w Warszawie (w latach 1867–1871) oraz w prywatnej pracowni Wojciecha Gersona. W latach 1871–1874 studiował w monachijskiej akademii u A. Strähubera i H. Anschütza. W Monachium związany był z polską kolonią artystyczną skupioną wokół J. Brandta i M. Gierymskiego. Był członkiem monachijskie-

go Kunstvereinu, z którym wystawiał. Malował sceny rodzajowe, pędzące końskie zaprzęgi, krajobrazy. W latach 1875–87 mieszkał w Paryżu. Powrót do kraju w 1889 roku i ponowne zetknięcie się z rodzinną przyrodą wpłynęły na zmianę tematyki obrazów artysty. Malował liryczne, nastrojowe pejzaże i widoki inspirowane krajobrazami Mazowsza, Podola i Ukrainy, które zwiedził podczas podróży w latach 1872 i 1874/75. Utrzymywał bliskie kontakty ze Stanisławem Witkiewiczem i Adamem Chmielewskim, z którymi dzielił wynajmowaną w gmachu Hotelu Europejskiego pracownię. Obrazy artysty można oglądać we wszystkich najważniejszych muzeach w Polsce, są także ozdobą wielu kolekcji prywatnych w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych

Cena wywoławcza: 9 000 zł
~2 100 €

2

Stanisław Bohusz Siestrzeńciewicz

(1869 Wilna – 1927 Warszawa)

NA KRESACH, 1898 R.

tusz/papier, 43 x 61 cm (w świetle passe-partout)
sygnowany i datowany p. d.: „St Bohusz-Siestrzeń-
ciewicz | 98”

Stanisław Bohusz Siestrzeńciewicz kształcił się w wileńskiej Miejskiej Szkole Rysunkowej, później w akademii petersburskiej u B. Willewalda, w Paryżu w Académie Julian i w Monachium, pod kierunkiem Józefa Brandta. W 1919 r.

wykładał malarstwo na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Stefana Batorego. Wystawiał przede wszystkim w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych, w Salonie Krywulta oraz w Wilnie. Jego ulubionym tematami były widoki i sceny rodzajowe rozgrywające się w kresowych miasteczkach z ich kolorowymi jarmarkami, targami koni, małomiasteczkowymi i barwnymi typami ludzkimi. Malował także sceny z polowań, obrazy inspirowane sztuką dalekiego Wschodu. Artysta był też świetnym rysownikiem i ilustratorem czasopism i książek.

Cena wywoławcza: 7 000 zł
~ 1 600 €

3

Antoni Piotrowski

(1853 Nietulisko Duże k. Kunowa –
1924 Warszawa)

PRZED LUSTREM, 1916 R.

olej/plótno, 61 x 61 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'A. Piotrowski 1916'
papierowa naklejka wystawowa: 'TOW. PRZYJ.
SZTUK PIĘKN. W KRAKOWIE | 1916 Nr 0115 | Autor
Piotrowski Antoni | Dzieło p.t. Przed lustrem'

WYSTAWIANY
TPSP w Krakowie, 1916 r.

POCHODZENIE
Rempex, 2002, kat. 66 Aukcji, poz. nr 214

Od 1869 r. uczył się w warszawskiej Klasie Rysunkowej u Wojciecha Gersona. W latach 1875–1877 studiował w Akademii Monachijskiej, a w latach 1877–1879 był uczniem Jana Matejki w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. W latach 1885–1887 wyjeżdżał do Bułgarii jako korespondent-ilustrator pism angielskich i francuskich dokumentujący wojnę bułgarsko-serbską. Będąc w Bułgarii, namalował cykl obrazów dla Galerii Narodowej w Sofii i zrobił karierę jako portrecista arystokracji. W r. 1897 i 1903 r.

wyjeżdżał na Bliski Wschód, skąd nadsyłał korespondencję i rysunki z wojny grecko-tureckiej. Malował przede wszystkim sceny rodzajowe, często z życia mazowieckiej wsi. Malował także obrazy historyczne, epizody z powstania styczniowego oraz portrety. Brał udział w malowaniu panoramy Berezyna.

Cena wywoławcza: 22 000 zł
~ 5 100 €

4

Mieczysław Reyzner

(1861 Lwów – 1941 Lwów)

AUTOPORTRET Z PALETĄ, 1890 R.

olej/plótno, 120 x 85 cm
sygnowany i datowany u dołu: 'Mieczysław
Reyzner Paryż 1890'

POCHODZENIE

Rempex, 2002, kat. 35 Aukcji, poz. nr 966

Malarstwa uczył się w Akademii wiedeńskiej i monachijskiej (1880–1886). Lata 1888–1896 spędził w Paryżu, gdzie otworzył pracownię malarską w pobliżu Ogrodu Luxemburskiego. W 1897 r. osiadł na stałe we Lwowie. Był malarzem scen rodzajowych i kwiatów, malował także widoki miejskie. Po mistrzowsku malował portrety, zwłaszcza kobiece. Obrazy artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie.

Cena wywoławcza: 50 000 zł
~ 11 600 €

5

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

GŁOWA DZIEWCZYNY

gwasz/papier, 23,5 x 17 cm
sygnowany p. d.: 'Z. STRYJEŃSKA' (wzdłuż boku)

POCHODZENIE

Rempex, 2002, kat. 52 Aukcja, poz. nr 209

Jedna z najwybitniejszych artystek polskich 1. połowy XX w. Była żoną architekta Tadeusza Stryjeńskiego. W 1909 r. rozpoczęła naukę w szkole malarzkiej dla kobiet Marii Niedzielskiej. W 1911 r. przebrana za chłopca, jako Tadeusz Grzymała, rozpoczęła studia malarzkie w Monachium (w tym czasie do tamtejszej akademii nie przyjmowano kobiet). Po roku rozpoznana przez kolegów opuściła Monachium i wróciła do Krakowa. W 1918 r. wstąpiła do Warsztatów Krakowskich jako projektantka zabawek i autorka tek graficznych. W latach

1921–1927 mieszkała w Zakopanem, gdzie jej mąż pracował jako dyrektor Szkoły Przemysłu Drzewnego. Po rozwodzie w 1927 r. przeniosła się do Warszawy. W 1938 r. otrzymała kilka zamówień z polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, m.in. na kilim dla cesarza Japonii Hirohito. Wzięła udział w dekoracji wnętrz polskich statków pasażerskich: „Batorego” i „Piłsudskiego”. Wykonała także freski w Muzeum Techniczno-Przemysłowym w Krakowie (1917 r.), polichromię sal w baszcie Senatorskiej na Wawelu (1917 r.) i dekoracje wnętrza winiarni Fukiera w Warszawie. Jako członek Stowarzyszenia Artystów Polskich Rytm (od 1922 roku) wzięła udział w Międzynarodowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu w 1925 roku, zdobiąc salę główną polskiego pawilonu zaprojektowanego przez J. Czajkowskiego sześcioma *panneaux* przedstawiającymi Rok obrzędowy w Polsce. Indywidualne prezentacje twórczości Stryjeńskiej odbyły się m.in. w warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych

(1919, 1926), paryskiej Galerie Crillon (1921 r.), londyńskim New Art Salon (1927), lwowskim Muzeum Przemysłu Artystycznego (1932 r.) i warszawskim Instytucie Propagandy Sztuki (1935 r.). Za granicą artystka eksponowała swe prace na Biennale w Wenecji (1920, 1930, 1932) oraz na wystawach organizowanych w latach 1927–39 przez Towarzystwo Szerzenia Sztuki Polskiej wśród Obcych. W 1929 roku otrzymała wielki złoty medal za ilustracje książkowe na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, a w 1932 roku zdobyła złoty medal na XVIII Biennale w Wenecji. W okresie największej popularności Stryjeńskiej jej prace były rozpowszechniane w formie tek, albumów i pocztówek przez oficynę Jakuba Mortkowicza, która wydała m. in. „Tańce polskie”, „Paschę. Pieśń o Zmartwychwstaniu Pańskim”, „Piastów” i „Obrzędy polskie”.

Cena wywoławcza:

12 000 zł

~ 2 800 €

6

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

W ODWIEDZINY, 1920 R.

gwasz/papier, 59,9 x 43,4 cm

sygnowany i datowany p. d.: 'ZOFIA STRYJEŃSKA
1920'

POCHODZENIE

Rempex, 2002, kat. 35 Aukcji, poz. nr 984

Cena wywoławcza: 20 000 zł
~ 4 600 €

7

Wojciech Weiss

(1875 Leorda w Rumunii – 1950 Kraków)

TADZIO, OK. 1904 R.

olej/plótno, 86 x 67 cm
sygnowany l. d.: 'WW'

dwie papierowe naklejki wystawowe: '(...) Autor Weiss Wojciech | (...) Kraków' oraz z TPSP w Krakowie: 'Autor Weiss Wojciech | Dzieło p.t. Tadzio | Rodzaj olejny'

POCHODZENIE
Rempex, 2002, kat. 35 Aukcji, poz. nr 993

Artysta studiował w krakowskiej SSP w latach 1890–1899. Nagrodą za ukończenie szkoły – obok złotego medalu – było roczne stypendium na pobyt w Paryżu. W malarstwie artysty spletały się różne poetyki: realistyczna, ekspresjonistyczna i secesyjno-dekoracyjna. Stałą zaś cechą twórczości Weissa było inspirowanie się naturą, której głęboka znajomość leżała u podstaw każdego z namalowanych przez artystę dzieł.

Cena wywoławcza: 110 000 zł
~ 25 500 €

8

Feliks Michał Wygrzywalski

(1875 Przemyśl – 1944 okolice Rzeszowa)

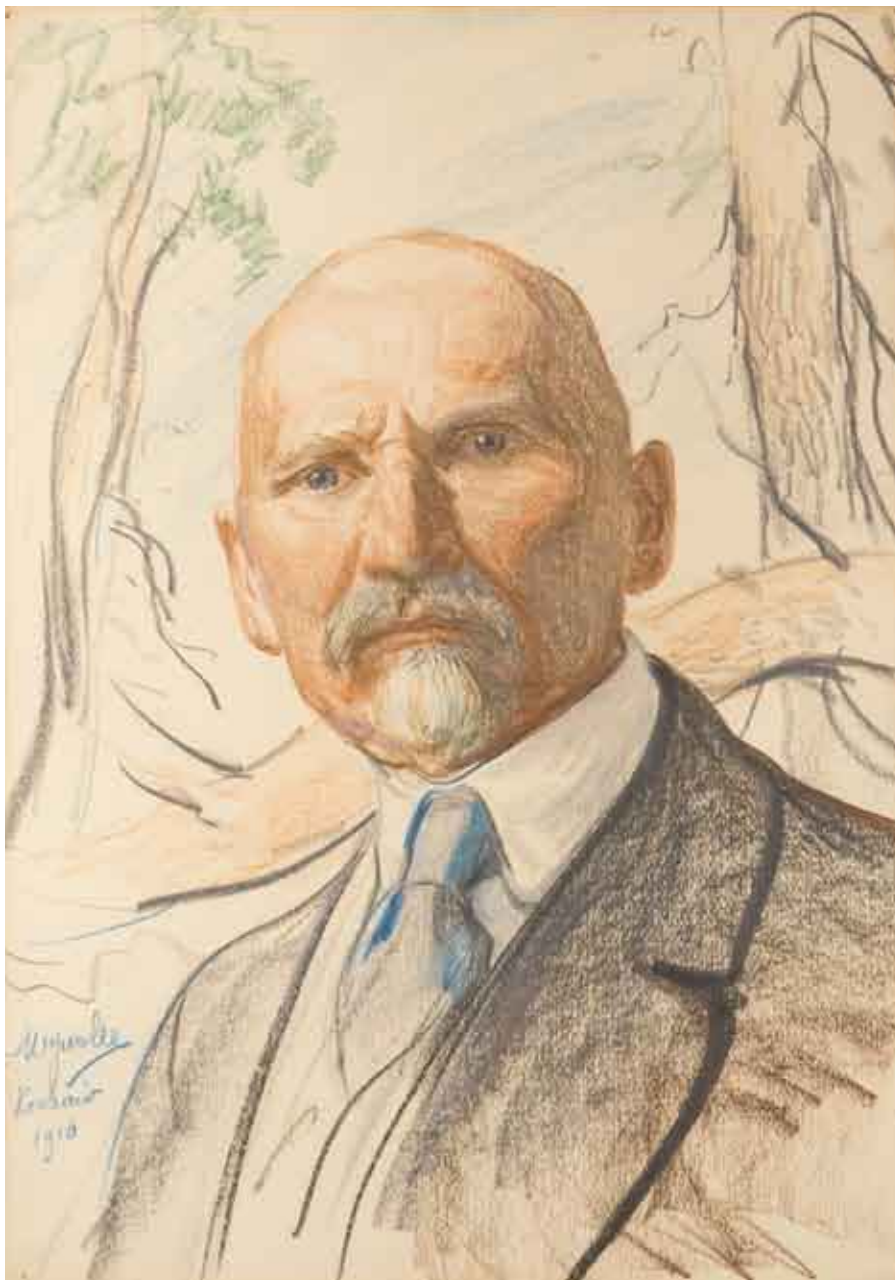
„OBROŃCA ISLAMU – AUTOPORTRET”, 1931 R.

pastel/karton, 75 x 51 cm (w świetle oprawy)
sygnowany i datowany p. d.: 'Obrońca islamu
| F. M. Wygrzywalski 1931'
na odwrocie pieczętka ze składu przyborów
malarskich we Lwowie

Studiował w monachijskiej ASP w latach
1893–1898 oraz w Academie Julian w Paryżu.
W 1908 roku osiadł we Lwowie. Naturalizm
i silna ekspresja jego początkowych dzieł,
w których przedstawiał pracę ludzką bądź
wydarzenia o dużym ładunku dramatycznym,
ustąpiły w późniejszym okresie realistycznym
pejzażom włoskim i ukraińskim. Wygrzywalski
był twórcą dekoracji lwowskiej Izby Przemysło-
wo-Handlowej. Projektował również witraże,
tworzył scenografię i kostiumy teatralne.

POCHODZENIE
Rempex, 2000, kat. 58 Aukcji, poz. nr 240

Cena wywoławcza: 20 000 zł
~ 4 600 €

9

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska – 1936 Warszawa)

AUTOPORTRET, 1916 R.

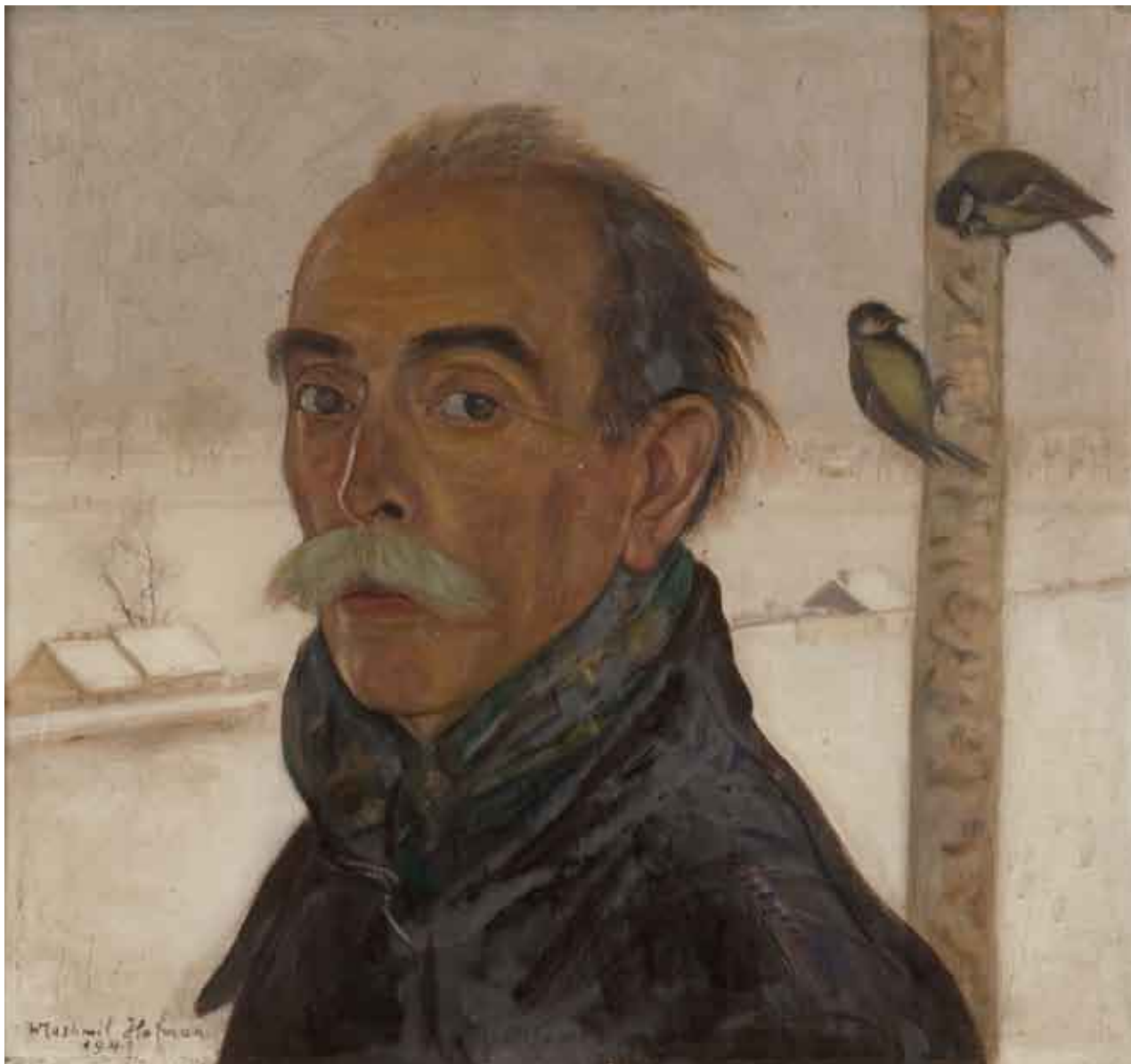
pastel/papier, 50 x 35 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany i datowany l. d.: 'L. Wyczółkowski |
Kraków | 1916'

W latach 1869–1875 studiował w Klasie Rysunkowej w Warszawie, m.in. u W. Gersona, A. Kamińskiego, R. Hadziewicza. Naukę kontynuował w Akademii w Monachium, a w latach

1877–1879 uczęszczał do SSP w Krakowie, gdzie pobierał nauki u J. Matejki. W latach 1895–1911 był profesorem ASP w Krakowie, a od 1934 r. prowadził katedrę grafiki w SSP w Warszawie. W 1889 r. odbył podróż do Paryża, gdzie zetknął się z impresjonizmem. Początkowo malował obrazy historyczno-rodzajowe, później realistyczne portrety i modne sceny salonowe. Podczas pobytu na Ukrainie w latach 1883–1893 tworzył głównie sceny przedstawiające rybaków i chłopów, podejmując w nich problematykę światła i koloru. Po 1895 r. uległ na krótko wpływowi symbolizmu, po czym

zwrócił się w kierunku swoistego koloryzmu. Posługiwał się głównie pastelem, akwarelą i tuszem. Malował nastrojowe pejzaże, głównie tatrzańskie, zabytki architektoniczne, martwe natury, zwłaszcza kwiaty. Tworzył też zróżnicowane stylistycznie, wnikliwe portrety. Od ok. 1918 r. zajął się grafiką (techniki trawione, autolitografia). Jego twórczość jest zaliczana do najwybitniejszych zjawisk artystycznych w sztuce polskiej przełomu XIX/XX w.

Cena wywoławcza: 37 000 zł
~8 600 €

10

Władysław Hofman

(1881 Praga – 1970 Szklarska Poręba)

AUTOPORTRET, 1947 R.

olej/tektura, 47 x 50 cm
sygnowany i datowany l. d.: 'Władysław Hofman | 1947'

POCHODZENIE
Rempex, kat. 22.X.1997, poz. nr 301

W latach 1895–1899 studiował w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka, J. Malczewskiego, J. Unierzyskiego i J. Stanisławskiego. Lata

1899–1901 spędził w paryskiej Academie des Beaux-Arts u J. L. Gerôme'a. Podczas II wojny światowej był w ZSSR, Tel-Awivie i Jerozolimie. Po powrocie do kraju zamieszkał w Krakowie, a następnie przeniósł się do Szklarskiej Poręby. Należał m.in. do TAP „Sztuka”, Grupy Zero, Grupy Pięciu oraz „Secesji” wiedeńskiej. Na jego pracę ogromny wpływ miała symboliczna twórczość J. Malczewskiego. Hofman malował głównie obrazy religijne, sceny rodzajowe, portrety i pejzaże. Jego modelami byli często biedni, prości ludzie, którzy zyskali w jego pracach ponadczasową godność.

Cena wywoławcza: 20 000 zł
~ 4 600 €

11

Teodor Axentowicz

(1859 Braszów – 1938 Kraków)

ZADUSZKI, 1913 R.

olej/plótno, 61 x 51 cm
sygnowany i datowany l. d.: 'T. axentowicz 913'
fragmentarycznie zachowana papierowa naklejka
(wystawowa?) z numerem '5'

Teodor Axentowicz studiował w akademii morderczyjskiej pod kierunkiem Gabriela von Hackla

oraz u profesorów Sandora Wagnera i Guyli Benczura w latach 1879–82. W 1883 r. wyjechał do Paryża, gdzie uczył się w pracowni Emila Augusta Carolus-Durana. Odbił wiele podróży artystycznych, m.in. do Włosech, Londynu. W 1895 r. objął stanowisko profesora rysunku w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, a w 1910 r. został pierwszym jej rektorem z wyboru. Był współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” oraz członkiem wiedeńskiej „Secesji”. Był jednym z najwybit-

niejszych polskich portrecistów; malował także sceny rodzajowe i historyczne. Ulubionym tematem artysty były sceny z motywami huculskimi – studia postaci, zwyczaje, wierzenia – malowane z dbałością o szczegóły, a jednocześnie bardzo swobodnie oraz przedstawienia symboliczne.

Cena wywoławcza: 42 000 zł
~ 9 800 €

Tadeusz Makowski

(1882 Oświęcim – 1932 Paryż)

KWIATY

olej/plótno, 72,5 x 50 cm

papierowe naklejki wystawowe: 'TOW. PRZYJ.
SZTUK PIĘKN. W KRAKOWIE | „Kwiaty i ogrody
w sztuce polskiej” | Autor: Tadeusz makowski |
Tytuł „Kwiaty” | Rodzaj dzieła ol pl wym. 71 x 50’;
‘Ze spuścizny po artyście Tadeuszu Makowskim |
Siostrzenica malarza | Janina Adamek’; ‘329 Mak’

WYSTAWIANY

TPSP w Krakowie, ok. 1950 r.

POCHODZENIE

Ze spuścizny rodziny artysty, siostrzenicy Janiny
Adamek

Rempex, kat. 34 Aukcji, poz. nr 176

Tadeusz Makowski jest jednym z najwybitniejszych artystów polskich 1. połowy XX w. Był malarzem, grafikiem i rysownikiem. W latach 1903–08 uczył się w Akademii Krakowskiej u J. Unierzyńskiego, J. Mehoffera i J. Stanisławskiego; jednocześnie studiował filologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W roku 1908, przez Monachium, wyjechał do Paryża, gdzie zamieszkał na stałe. Stamtąd wyjeżdżał na letnie sezony do Bretanii, Owernii oraz na południe Francji. Odbił też podróż artystyczną do Holandii i Belgii (1921). W Paryżu przyjaźnił się z wieloma znakomitymi malarzami, pisarzami oraz marszandami. Utrzymywał żywe kontakty z artystami polskimi przebywającymi we Francji i był prezesem paryskiego „Towarzystwa Artystów Polskich”. Swoje prace wystawiał w kraju – w Krakowie i Warszawie (od 1907 r.) i Lwowie (1910 r.) oraz za granicą: w Paryżu, Barcelonie, Wiedniu, Budapeszcie i Amsterdamie. Malował kompozycje figuralne, pejzaże, martwe natury i portrety, zwłaszcza dzieci. Eksperymentując z malarstwem kubistycznym, wypracował swój indywidualny styl. Formą, kolorem i światłem, a także pewną deformacją budował pełne liryzmu choć czasami nie pozbawione pewnej ironii czy drwiny kompozycje malarskie.

Cena wywoławcza: 45 000 zł
~ 10 500 €

13

Leopold Loeffler

(1827 Rzeszów – 1898 Kraków)

STRASZNA WIADOMOŚĆ

olej/plótno, 103 x 92 cm
na odwrociu potwierdzenie autorstwa dr. Feliksa
Kopery z 1949 r.

OPINIE

Dr Feliks Kopera, 1949 r.

Leopold Loeffler rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Lwowskiego. Przerwał je i wyjechał do Wiednia, gdzie w latach 1845–46 uczył się w tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych u F. G. Waldmüllera, a potem kształcił się jeszcze w akademii monachijskiej i w Paryżu. Po powrocie z Paryża (1867) przez dziesięć lat mieszkał w Wiedniu. Malował m.in. dla cesarza, a także książąt Esterhazego i Ausperga. Przyjaźnił się z polskimi malarzami uczącymi się w wiedeńskiej uczelni: A. Grottgerem, Juliuszem Kossakiem i F. Tepą. Często wyjeżdżał do kraju, odwiedzając Lwów, Kraków i Radymno,

w którym spędzał swoje lata młodości. W roku 1864 został członkiem wiedeńskiej Akademii Sztuk Pięknych. Po powrocie do kraju w latach 1877–97 był profesorem w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Do grona jego uczniów należeli m.in. Z. Jasiński, W. Weiss, W. Wodzinowski i S. Wyspiański. Malował obrazy o tematyce rodzajowo-historycznej, które cieszyły się ogromną popularnością zarówno w kraju, a także w Austrii i na Węgrzech oraz portrety.

Cena wywoławcza: 22 000 zł
~ 5 100 €

14

Zygmunt Ajdukiewicz

(1861 Witkowice pod Tarnobrzegiem
– 1917 Wiedeń)

U PŁATNERZA, 1883 R.

olej/deska, 21 x 21,5 cm
sygnowany i datowany u dołu: 'Zygmunt
Ajdukiewicz 883'

Zygmunt Ajdukiewicz naukę malarstwa rozpoczął w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, a następnie studiował w akademii wiedeńskiej (1880–1882) i monachijskiej (1883–1885). Po studiach stale mieszkał w Wiedniu, gdzie dzięki mieszkającemu tam bratu stryjecznemu – Tadeuszowi – rozwijał swoją karierę portrecisty w sferach dworskich i arystokratycznych, m.in. do pałacu cesarskiego w Wiedniu wykonał cykl obrazów przedstawiających mitologiczną

historię Złotego Runa. W roku 1893 odwiedził Paryż. Swoje obrazy prezentował w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Wiedniu, Berlinie, Monachium i Pradze. Malował portrety, sceny rodzajowe o tematyce myśliwskiej oraz obrazy historyczne. Zajmował się także ilustratorstwem.

Cena wywoławcza: 30 000 zł
~ 7 000 €

15

Feliks Michał Wygrzywalski

(1875 Przemyśl – 1944 okolice Rzeszowa)

MUZYKANCY

olej/tektura, 49 x 68 cm
sygnowany l. d.: 'La gitara | F. M. Wygrzywalski'

Był absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (klasa K. Marra i L. Hetericha) oraz Académie Julian w Paryżu. Po ukończeniu studiów zamieszkał w Rzymie, a w 1908 r. powrócił do rodzinnego Lwowa, gdzie pracował

w teatrze jako inspektor sceny oraz współpracował z Tygodnikiem Ilustrowanym. Od 1901 r. wystawiał w TPSP w Krakowie. Znany jest także jako grafik, ilustrator i projektant kostiumów teatralnych. Malował obrazy o tematyce rodzajowej, portrety i autoportrety, często fantastyczne przedstawienia morskich nimf. Największym uznaniem wśród kolekcjonerów cieszą się jego serie pejzaży nadmorskich i scen z rybakami oraz sceny orientalne, do których ciągle powracał po podróży do Egiptu w 1906 r.

Cena wywoławcza:

24 000 zł

~ 5 500 €

16

Maurycy Trębacz

(1861 Warszawa – 1941 Łódź)

CYGANKA Z KWIATAMI

olej/plótno, 69 x 80 cm
sygnowany l. d.: 'Maurycy Trębacz'
obraz prawdopodobnie identyczny z reprodukowanym [w:] Maurycy Trębacz 1861–1941. „Wystawa monograficzna. Katalog dzieł istniejących i zaginionych”, opr. Renata Piątkowska, Ż.I.H./Warszawa, Muzeum Miasta Łodzi 1993, poz. I B/72 (w dziale prac zaginionych, reprodukowany na podstawie „Albumu artysty”)

LITERATURA

(katalog) Maurycy Trębacz 1861 - 1941. Wystawa monograficzna. Katalog dzieł istniejących i zaginionych - opr. Renata Piątkowska, Ż.I.H./Warszawa, Muzeum Miasta Łodzi 1993, poz. I B/72 (w dziale prac zaginionych, reprodukowany na podstawie "Albumu artysty")

POCHODZENIE

Rempex, kat. Aukcji z dnia 23. 03. 1997, poz. nr 845

Studiował w warszawskiej Klasie Rysunkowej u W. Gersona i A. Kamińskiego oraz w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie u J. Matejki i L. Loefflera. W twórczości Trębacza widoczny jest historyczny realizm, wyraźny w scenach „salonowych”, pejzażach i portretach, oraz kompozycjach o tematyce żydowskiej. Przez wiele lat jego twórczość pozostawała pod wpływem szkoły monachijskiej.

Cena wywoławcza:

36 000 zł

~ 8 300 €

17

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska – 1936 Warszawa)

DĄB

olej/plótno dublowane, 48 x 34 cm
sygnowany p. d.: 'LW'

W latach 1869–1875 studiował w Klasie Rysunkowej w Warszawie m.in. u W. Gersona, A. Kamińskiego, R. Hadziewicza. Naukę kontynuował w Akademii w Monachium, a w latach

1877–1879 uczęszczał do SSP w Krakowie, gdzie pobierał nauki u J. Matejki. W latach 1895–1911 był profesorem ASP w Krakowie, a od 1934 r. prowadził katedrę grafiki w SSP w Warszawie. W 1889 r. odbył podróż do Paryża, gdzie zetknął się z impresjonizmem. Początkowo malował obrazy historyczno-rodzajowe, później realistyczne portrety i modne sceny salonowe. Podczas pobytu na Ukrainie w latach 1883–1893 tworzył głównie sceny przedstawiające rybaków i chłopów, podejmując w nich problematykę światła i koloru. Po 1895 r. uległ na krótko wpływowi symbolizmu, po czym

zwrócił się w kierunku swoistego koloryzmu. Posługiwał się głównie pastelem, akwarelą i tuszem. Malował nastrojowe pejzaże, głównie tatrzańskie, zabytki architektoniczne, martwe natury, zwłaszcza kwiaty. Tworzył też zróżnicowane stylistycznie, wnikliwe portrety. Od ok. 1918 r. zajął się grafiką (techniki trawione, autolitografia). Jego twórczość jest zaliczana do najwybitniejszych zjawisk artystycznych w sztuce polskiej przełomu XIX/XX w.

Cena wywoławcza: 21 000 zł
~ 4 900 €

18

Teodor Axentowicz

(1859 Braszów – 1938 Kraków)

ŚWIĘTO JORDANU

olej/plyta, 43,5 x 34,5 cm
sygnowany l. d.: 'T. axentowicz'

Teodor Axentowicz studiował w akademii monachijskiej pod kierunkiem Gabriela von Hackla

oraz u profesorów Sandora Wagnera i Guyli Benczura w latach 1879–82. W 1883 r. wyjechał do Paryża, gdzie uczył się w pracowni Emila Augusta Carolus-Durana. Odbił wiele podróży artystycznych m.in. do Włosech, Londynu. W 1895 r. objął stanowisko profesora rysunku w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, a w 1910 r. został pierwszym jej rektorem z wyboru. Był współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” oraz członkiem wiedeńskiej „Secesji”. Był jednym z najwybit-

niejszych polskich portrecistów; malował także sceny rodzajowe i historyczne. Ulubionym tematem artysty były sceny z motywami huculskimi – studia postaci, zwyczaje, wierzenia – malowane z dbałością o szczegóły, a jednocześnie bardzo swobodnie oraz przedstawienia symboliczne.

Cena wywoławcza: 29 000 zł
~ 6 700 €

19

Ludwik Kurella

(1834 Warszawa – 1902 Warszawa)

W MAŁYM MIASTECZKU, OK. 1880 R.

olej/plótno, 70 x 118 cm
sygnowany l. d.: 'Lud: Kurella | Monachium'
na odwrocie (na płótnie) pieczętka ze składu
przyborów malarskich w Monachium

POCHODZENIE

Rempex, kat. 46 Aukcji, poz. nr 25

Rempex, kat. 48 Aukcji, poz. nr 223

Ludwik Kurella był jednym z wybitniejszych przedstawicieli polskiej kolonii artystycznej w Monachium, znanym i cenionym autorem obrazów, chętnie i niejednokrotnie za wysokie ceny, kupowanych przez niemieckich i amerykańskich „Kunsthändlerów”. Studia artystyczne rozpoczął w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych, gdzie był ulubionym uczniem R. Hadziewicza. W r. 1857 wyjechał do Drezna i w tamtejszej Akademii kształcił się pod kierunkiem J. Schnorra von Carosfeld. Podróżował po Europie, a później przeniósł się do Monachium, gdzie w Akademii był uczniem W. Kaulbacha, J. Schraudolpha i A. Ramberga. W Monachium pozostał na stałe, należał do Kunstverein, miał własną pracownię, przyjaźnił się z J. Brandtem, Maksymilianem i Aleksandrem Gieryskimi, J. Chełmońskim, W. Czachórskim. Brał udział w wystawach; swoje obrazy nadsyłał także na wystawy krajowe do Warszawy, Krakowa i Lwowa. Około r. 1900 powrócił na stałe do Warszawy. Malował sceny rodzajowe z przedstawieniami koni oraz nastrojowe pejzaże.

Cena wywoławcza: 150 000 zł
~ 34 800 €

20

Henryk Epstein

(1891 Łódź – 1944 obóz koncentracyjny, prawdopodobnie Auschwitz)

MARTWA NATURA Z DZBANEM I OWOCAMI

olej/plótno, 51,5 x 35,5 cm
sygnowany p. d.: 'H Epstein'
na odwrocie papierowa naklejka wystawowa:
'Plaza Art. Galleries, INC. | New York City | Epstein |
E. P.&W. H. O'REILLY | AUCTIONEERS'

WYSTAWIANY

Plaza Art. Galleries, Nowy Jork

POCHODZENIE

Rempex, kat. Aukcji z dnia 23.03.1997, poz. nr 233

Uczył się malarstwa przez pewien czas w Monachium. Ok. 1911 roku wyjechał na stałe do Paryża, gdzie uczęszczał do jednej z pracowni artystycznych na Montparnassie. Był zaprzyjaźniony z Utrillem, Chaimem Soutinem i Amadeo Modiglianem. Wystawiał na Salonach Niezależnych (1921–23, 1925, 1928) oraz na Salonie Jesiennym w 1921 roku i Salonie Tuileryjskim w latach 1927–31. Początkowo interesował się przede wszystkim postimpresjonizmem – syntetyzmem Paula Gauguina i Ecole de Pont-Aven. Później wszedł w krąg malarzy fowistów – André Deraina, Maurice'a Vlamincka i Raoula Dufy, a także Pabla Picassa i Susanne Valadon. W obrazach z lat 1915–1920 wyczuwalne są wpływy Cézanne'a i kubizmu, połączone z inspiracją fowizmem i ekspresjonizmem. W latach

dwudziestych i trzydziestych Epstein coraz bardziej dynamizował formy, wprowadzał ostre kontrasty barwne i światłocieniowe, czasem stosował wyrazisty kontur. Malował przede wszystkim pejzaże, portrety, martwe natury, ale też kompozycje rodzajowe z wieśniakami, rybakami czy kobietami z półświatka. W latach 1929–1931 Epstein odwiedził Bretanię – przebywał w Quiberon oraz w Concarneau – gdzie malował obrazy i akwarele z widokami portów i rybaków, a także „bretońskie” martwe natury z ekspresyjnie przedstawionymi rybami, ptakami i owocami morza.

Cena wywoławcza:

35 000 z

~ 8 200 €

21

Tymon Niesiołowski

(1882 Lwów – 1965 Toruń)

PORTRET DZIEWCZYNY W BLUZCE
W PASKI, OK. 1954 R.

olej/tektura, 50 x 32 cm
na odwrocie szkic postaci klauna

POCHODZENIE
Rempex, 2002, kat. 66 Aukcji, poz. nr 207

Studiował w latach 1900–05 w krakowskiej ASP u J. Mehoffera, S. Wyspiańskiego i T. Axentowicza. W 1907–08, 1912 i 1928 podróżował do Monachium, Wiednia, Włoch i Paryża. Od 1905 r. mieszkał w Zakopanem, gdzie projektował wzory dla pracowni „Kilim”. W jego wczesnej twórczości widoczne są wpływy secesji i malarstwa Paula Gauguina, później także Paula Cezanne’a i Augusta Renoir’a oraz Amadeo Modiglianego. Używał czystych, intensywnych kolorów, postacie i przedmioty obryso- wywał wyrazistym konturem. Od 1928 roku był profesorem na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie,

a w latach 1945–60 na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Należał do Towarzystwa Sztuka Podhalańska, ugrupowania Rytm oraz do Grupy Toruńskiej. Malował najchętniej akty we wnętrzach, kąpa- ce się kobiety, postacie z cyrku i z *commedia dell'arte*, kwiaty oraz pejzaże i widoki miejskie. Tworzył także na zamówienie portrety, rysował pocztówki, zajmował się grafiką, rzeźbą, pisał dramaty, opowiadania i powieści.

Cena wywoławcza: 28 000 zł
~ 6 500 €

22

Szymon Buchbinder

(1853 Radzyń Podlaski – 1908 (?) Berlin)

AUTOPORTRET

olej/deska, 12 x 19 cm
sygnowany p. śr.: 'S. Buchbinder'

Od najmłodszych lat uczył się rysunku – początkowo uczył go brat Józef, później opiekę artystyczną sprawowali nad nim malarze S. Heymann i A. Malinowski. W latach 1869–71 uczył się w warszawskiej Klasie Rysunkowej u W. Gersona, R. Hadziewicza i A. Kamińskiego.

Studia malarskie kontynuował w Wiedniu w latach 1873–78; w czasie studiów pracował jako dekorator w operze dworskiej. Po powrocie do kraju uczył w Szkole Sztuk Pięknych w pracowni Jana Matejki. W 1883 r. uzyskał stypendium na wyjazd do Monachium, a w 1897 r. przeniósł się do Berlina. Wystawiał bardzo rzadko – w kraju kilkakrotnie w Warszawie i Krakowie. Malował niewielkie obrazy historyczno-rodzajowe, nawiązujące do malarstwa holenderskiego XVII w.

Cena wywoławcza:

3 000 zł

~ 700 €

23

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

AUTOPORTRET, 1915 R.

olej/plyta, 46 x 32 cm (w świetle ramy)
sygnowany i datowany u dołu: 'Jacek Malczewski |
Wiedeń Czerwiec 1915'

POCHODZENIE

Rempex, 1998, kat. VII Aukcji, poz. nr 2

Jacek Malczewski był najwybitniejszym przedstawicielem polskiego malarstwa symbolicznego. Uczeń Jana Matejki w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych (1872–75 i 1877–79) i E. Lehmana w paryskiej École des Beaux-Arts (1876–77); stale mieszkał i pracował w Krakowie. W I. 1896–1922 był profesorem malarstwa w tamtejszej Szkole Sztuk Pięknych (od 1900 r. – Akademii). Należał do Towarzystwa Artystów Polskich Sztuka i do Grupy Zero. Pozostawił po

sobie bogatą spuściznę artystyczną; począwszy od realistycznych obrazów przedstawiających popowstaniowe losy Polaków na Syberii, po fantastyczno-baśniowe, biblijne i symboliczno-allegoryczne kompozycje, często splecione z wątkami patriotycznymi. Ponadto malował wiele portretów, autoportretów i pejzaży.

Cena wywoławcza: 80 000 zł
~ 18 600 €

24

Wiktor Korecki

(1890 Kamieniec Podolski – 1980 Milanówek
k. Warszawy)

LAS ZIMĄ

olej/plótno, 71 x 100 cm
sygnowany p. d.: 'WIKTOR KORECKI'

Studiował w Szkole Rysunkowej N. Muraszki w Kijowie. W 1921 r. przeprowadził się do Warszawy, gdzie otworzył własną pracownię; spłonęła ona podczas Powstania Warszawskiego, a wraz z nią wiele jego prac. W 1946 r. zamieszkał w Komorowie, skąd przeniósł się do Milanówka. Tematem jego obrazów były głównie nastrojowe pejzaże i krajobrazy Mazowsza przedstawiane w różnych porach roku. Na jego twórczość wpłynęło malarstwo pejzażowe J. Chełmońskiego i J. Rapackiego.

Cena wywoławcza: 14 500 zł
~ 3 400 €

25

Wlastimil Hofman

(1881 Praga – 1970 Szklarska Poręba)

KOBIETA I AMOR, 1958 R.

olej/plótno, 55 x 61 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'Wlastimil | Hofman
| 1958'

POCHODZENIE

Rempex, 2000, kat. 57 Aukcji, poz. nr 231

W latach 1895–1899 studiował w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka, J. Malczewskiego, J. Unierzyskiego i J. Stanisławskiego. Lata 1899–1901 spędził w paryskiej Academie des

Beaux-Arts u J. L. Gérôme'a. Podczas II wojny światowej był w ZSSR, Tel-Avivie i Jerozolimie. Po powrocie do kraju zamieszkał w Krakowie, a następnie przeniósł się do Szklarskiej Poręby. Należał m.in. do TAP „Sztuka”, Grupy Zero, Grupy Pięciu oraz „Secesji” wiedeńskiej. Na jego pracę ogromny wpływ miała symboliczna twórczość J. Malczewskiego. Hofman malował głównie obrazy religijne, sceny rodzajowe, portrety i pejzaże. Jego modelami byli często biedni, prości ludzie, którzy zyskali w jego pracach ponadczasową godność.

Cena wywoławcza:

15 000 zł

~ 3 500 €

26

Jakub ZUCKER

(1900 Radom – 1981 Stany Zjednoczone)

NAGA MALARKA PRZY SZTALUGACH

olej/papier, 29,5 x 23,5 cm (w świetle
passe-pratout)
sygnowany p. g.: 'J. Zucker'

W wieku 13 lat uciekł do Palestyny. Po 1913 r. uczęszczał do Szkoły Sztuk Pięknych Beza-lel w Jerozolimie. W 1925 roku zamieszkał w Paryżu, gdzie uczył się w Academie Julian i Colarossi. Od 1927 roku wystawiał swoje prace w Salonie Jesiennym i des Tuileries. Po II wojnie światowej wyjechał do Nowego Jorku. Malował sceny rodzajowe, także związane z folklorem żydowskim, pejzaże, portrety i martwe natury.

Cena wywoławcza: 6 000 zł
~ 1 400 €

27

Jakub ZUCKER

(1900 Radom – 1981 Stany Zjednoczone)

„ULICA CINQ DIAMANTS W PARYŻU”

olej/tektura, 36 x 44 cm (w świetle oprawy)

sygnowany p. d.: 'J. ZUCKER'

na odwrocie: tytuł autorski

Cena wywoławcza: 22 000 zł
~ 5 100 €

28

Stanisław Ignacy Witkiewicz (Witkacy)

(1885 Warszawa – 1939 Jeziory na Polesiu)

PORTRET MĘŻCZYZNY, 1936 R.

pastel/karton, 67 x 46 cm (w świetle
passe-partout)

napis l. d.: '(T. T. C. K. P.) oraz p. d.: 'Witkacy | NPNT
1936 III | + piwo – porter | + herb'

Jego ojcem był znany krytyk, malarz i pisarz,
twórca tzw. „stylu zakopiańskiego” w architek-
turze Stanisław Witkiewicz. W latach 1905–1910

studiował niesystematycznie w krakowskiej
Akademii Sztuk Pięknych u Józefa Mehoffera
oraz u Władysława Ślewińskiego w Poroninie.
Podróżował do Włoch, Francji i Niemiec. W roku
1914 uczestniczył w etnograficznej ekspedycji
Bronisława Malinowskiego do Australii, skąd
na wiadomość o wybuchu I wojny światowej
wrócił do Europy. Wczesna twórczość malarska
pozostawała pod znakiem Młodej Polski
i wpływem P. Gauguina i Wł. Ślewińskiego. Póź-
niej doszedł do swoistego ekspresjonizmu.
Z czasem w wyniku teoretycznych przemyśleń
na temat formy zrezygnował z twórczości
malarskiej. Założył jednoosobową „Firmę
Portretową” i ograniczył się do zarobkowego

wykonywania pastelowych portretów, tworzo-
nych niejednokrotnie pod wpływem używek
pozwalających na eksperymentowanie z formą.
Stanisław Ignacy Witkiewicz napisał 4 powieści,
ponad 40 dramatów, liczne artykuły i eseje
dotyczące malarstwa, literatury, teatru i filozofii.
W okresie dwudziestolecia międzywojennego
mieszkał głównie w Zakopanem. Po wybuchu II
wojny światowej uciekł przed Niemcami na kre-
sy wschodnie, gdzie we wsi Jeziory na Polesiu,
18 września 1939 roku popełnił samobójstwo.

Cena wywoławcza: 27 000 zł
~ 6 200 €

29

Henryk Siemiradzki

(1843 Bielgorod k. Charkowa – 1902 Strzałków)

PORTRET RZYMIANKI, 1893 R.

akwarela, ołówek/papier, 19 x 13 cm (w świetle oprawy)
sygnowany i datowany p. d.: 'H. Siemiradzki | Rzym 93'

POCHODZENIE

Rempex, 1998, kat. 42 Aukcji, poz. nr 110

Henryk Siemiradzki – wybitny malarz-akademik – kształcił się w petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych. W czasie studiów kilkakrotnie odznaczany był medalami. W 1870 roku wyjechał do Monachium i przez rok kontynuował studia artystyczne w tamtejszej akademii pod kierunkiem Karla Piloty'ego. Od roku 1872 stale mieszkał w Rzymie. Uhonorowany członkostwem wielu europejskich Akademii, wielokrotnie nagradzany medalami na wystawach, odznaczany orderami państwowymi (m.in. francuską Legią Honorową i włoskim orderem Corona d'Italia) cieszył się Siemiradzki wielkim

uznaniem i sławą. Z krajem utrzymywał stałe i żywe kontakty – przysyłał obrazy na wystawy, a w roku 1879 podarował Krakowowi swój obraz „Świeczniki chrześcijaństwa”, dając początek zbiorom Muzeum Narodowego. Namalował kurtyny do teatrów w Krakowie (1896) i we Lwowie (1900; dar artysty dla miasta). Tematów do swych obrazów szukał w starożytności, w historii, życiu i mitach dawnej Grecji i Rzymu.

Cena wywoławcza:

21 000 zł

~ 4 600 €

Józef Pankiewicz

(1866 Lublin – 1940 La Ciotat we Francji)

MARTWA NATURA – WINOGRONA I JABŁKA, OK. 1920 R.

olej/deska, 37 x 47 cm
sygnowany p. d.: 'Pankiewicz'
na odwrocie odręczny napis: 'J. Pankiewicz | 1921'
Bibliografia: Obraz opisany i reprodukowany [w:] „Józef Pankiewicz. Życie i dzieło. Artyście w 140. rocznicę urodzin”, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2006, s. 106

LITERATURA

(katalog) Józef Pankiewicz. Życie i dzieło, Artyście w 140. rocznicę urodzin, Muzeum Narodowe w Warszawie, 2006, s. 106

W latach 1884–85 uczył się w warszawskiej Kładzie Rysunkowej pod kierunkiem Wojciecha Gersona i Aleksandra Kamińskiego, następnie wraz z Władysławem Podkowińskim wyjechał do Petersburga, aby w latach 1885–86 przebywać na stypendium w tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych. W 1889 r. obaj artyści udali się do Paryża; tam jego obraz „Targ na jarzyny na placu za żelazną bramą” (1888 r.) został nagrodzony srebrnym medalem na Wystawie Powszechnej. Zapoznawszy się z pracami impresjonistów po powrocie do Warszawy w 1890 roku, starał się przenieść na rodzimy grunt francuskie trendy malarskie. Nawiązujący do impresjonizmu „Targ na kwiaty przed kościołem Św. Magdaleny w Paryżu” (1890 r.) spotkał się z nieprzychylnym odbiorem polskiej krytyki i publiczności, która doradzała malarzowi wizytę u okulisty. W latach następnych twórczość artysty pozostawała pod wpływem symbolizmu – tworzył nastrojowe nokturny o ciemnym, niemal monochromatycznym kolorystyce: „Rynek Starego Miasta w Warszawie nocą” (1892), „Dorożka nocą” (1896), „Łabędzie w ogrodzie Saskim” (1896), „Park w Dubaju”

(1897). Inspirowany m.in. twórczością Jamesa Whistlera stworzył cykl nastrojowych portretów m.in. „Portret Dziewczyny w czerwonej sukni” (1897), „Portret Pani Oderfeldowej z córką” (1897, nagrodzony na Wystawie Powszechnej w Paryżu złotym medalem). W 1897 roku został członkiem krakowskiego Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W latach 1897–1906 podróżował po zachodniej Europie, zwiedzając Holandię, Belgię, Włochy, Anglię, Niemcy i Francję. Kolejne wakacyjne wizyty we Francji – od 1908 roku, kiedy nawiązał przyjaźń między innymi z Pierrem Bonnardem i Felixem Fénéonem – zaowocowały szeregiem obrazów i akwafort przedstawiających widoki Concarneaux, St. Valery en Caux, Collioure, Saint-Tropez, Vernon i Giverny. Prezentowany obraz pochodzi z tego okresu twórczości artysty. W roku 1906 został profesorem ASP w Krakowie. Zaświadcza o tym m.in. seria martwych natur w tym najznakomitsza „Martwa natura z owocami i nożem” (1909). Wojenne lata 1914–19 spędził w Hiszpanii, gdzie zaprzyjaźnił się z Robertem Delaunayem, któremu zawdzięcza zmianę stylu. Płótna

‘okresu hiszpańskiego’ cechuje geometryzacja (wpływ kubizmu) oraz intensywność płasko kładzionych barw – wpływ fowizmu. W latach 20. zainicjował nurt polskiego koloryzmu nawiązujący do twórczości francuskich postimpresjonistów. Jako pedagog patronował grupie malarzy i grafików skupionych w Komitecie Paryskim zwanych potocznie kapistami. W jej skład wchodził m.in. Jan Cybis, Artur Nacht-Samborski, Józef Czapski, Zygmunt Waliszewski i Piotr Potworowski. Od 1923 roku został ponownie profesorem ASP w Krakowie, a od 1925 roku kierował filią tej uczelni w Paryżu. Lata powojenne przyniosły kolejną zmianę stylu Pankiewicza. Stopniowo rezygnował z czystego, intensywnego, dekoracyjnego koloru na rzecz malarstwa walorowego, będącego obiektywną wizją rzeczywistości. Częstym tematem powojennych prac malarza są „pejzaże z puszystymi koronami drzew” okolic Sanary, Cassis i La Ciotat.

Cena wywoławcza: 82 000 zł
~ 19 000 €

31

Stanisław Osostowicz

(1906 Tarnopol – 1939 Warszawa)

ULICZKA, 1936 R. (1935 R.)

olej/tekura, 21,5 x 23 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'Osostowicz 36 (35?)'

Stanisław Osostowicz studiował początkowo – w 1921–27 – w Państwowej Szkole Przemysłowej we Lwowie. W latach 1927–32 kontynuował studia artystyczne w ASP w Krakowie u F. Pautscha i J. Wojnarskiego. Był członkiem Grupy Krakowskiej. Mieszkał w Warszawie, gdzie

pracował w Muzeum Narodowym. Najchętniej malował i rysował sceny związane z życiem małych miasteczek, ale bez typowej dla tej tematyki malowniczości i sentymentalizmu. Ekspresyjną dynamikę swych wczesnych prac zastąpił z czasem surowymi rygorami geometrycznymi i kolorystycznymi, przejawiającymi się nawet w fakturze (zgeometryzowane plamy barwne). Zajmował się także grafiką, scenografią, m.in. dla teatru Cricot.

Cena wywoławcza: 9 500 zł
~ 2 200 €

32

Ferdynand RUSZCZYC

(1870 Bohdanów k. Oszmiany – 1936 Bohdanów k. Oszmiany)

BARKA Z DRZEWEM, 1898 R.

olej/plótno naklejone na tekturę, 45 x 30 cm
sygnowany i datowany l. d.: 'F Ruszczyc | 98'

W 1890 ukończył ze złotym medalem gimnazjum klasyczne w Mińsku Litewskim i rozpoczął studia prawnicze w Petersburgu. W 1892 roku przeniósł się na tamtejszą Akademię Sztuk Pięknych, gdzie od 1897 roku studiował pod kierunkiem I. Szyszkina i A. Kuindziego.

W okresie studiów odbył kilka podróży, m.in. na Krym (1894 i 1895) oraz do Berlina i Szwecji przez Królewiec, Szczecin i Rugię (1896 r.). W 1897 r. osiadł w Bohdanowie, skąd w następnym roku odbył wielką podróż po Europie (Niemcy, Francja, Belgia, Szwajcaria, Włochy). W 1903 roku brał czynny udział w organizowaniu warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych, której profesorem był w latach 1904–07. W roku akademickim 1907/08 był profesorem krakowskiej ASP. W 1908 powrócił na Wileńszczyznę: mieszkał w Bohdanowie i w Wilnie. W 1918 roku zorganizował Wydział Sztuk Pięknych w Uniwer-

sytecie im. Stefana Batorego; pełnił funkcję profesora tego Wydziału w latach 1919–32. Od 1900 r. czynnie działał w Towarzystwie Artystów Polskich „Sztuka” (w 1907 roku był prezesem, organizował kilka wystaw Towarzystwa, m.in. w Wilnie 1903 r. i Wiedniu 1908 r., wspólnie z J. Mehofferem). Ferdynand Ruszczyc był jednym z najwybitniejszych polskich malarzy okresu Młodej Polski. Malował sceny alegoryczne, widoki miejskie i pejzaże.

Cena wywoławcza: 70 000 zł
~ 16 300 €

33

Hanna Rudzka-Cybisowa

(1897 Mława – 1988 Kraków)

DWOREK W WIŚNICZU

gwasz/tektura, 35 x 47 cm (w świetle
passe-partout)

sygnowany l. d.: 'H. Rudzka Cybis.'

Studiowała początkowo w warszawskiej SSP u M. Kotarbińskiego, później w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Była jedną z założycielek Komitetu Paryskiego. W Paryżu mieszkała do 1931 r., kiedy to miała miejsce pierwsza wystawa kapistów w paryskiej Galerie Zak. Malowała głównie pejzaże, martwe natury oraz akty początkowo pod wpływem impresjonizmu. Była pierwszą kobietą w historii krakowskiej ASP, która otrzymała nominację profesorską. Wykładała w tej uczelni do 1967 r.

Cena wywoławcza: 14 500 zł
~ 3 400 €

34

Hanna Rudzka-Cybisowa

(1897 Mława – 1988 Kraków)

DZIEWCZYŃKA Z KROWĄ

olej/plótno, 53 x 73 cm
sygnowany p. d.: 'H. Rudzka C.'

Cena wywoławcza: 28 000 zł
~ 6 500 €

35

Teodor Axentowicz

(1859 Braszów – 1938 Kraków)

PORTRET KOBIETY

pastel/papier, 60 x 44 cm (w świetle oprawy)
sygnowany p. d.: 'T. axentowicz'

Teodor Axentowicz studiował w akademii monachijskiej pod kierunkiem Gabriela von Hackla

oraz u profesorów Sandora Wagnera i Guyli Benczura w latach 1879–82. W 1883 r. wyjechał do Paryża, gdzie uczył się w pracowni Emila Augusta Carolus-Durana. Odbił wiele podróży artystycznych m.in. do Włosech, Londynu. W 1895 r. objął stanowisko profesora rysunku w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, a w 1910 r. został pierwszym jej rektorem z wyboru. Był współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” oraz członkiem wiedeńskiej „Secesji”. Był jednym z najwybit-

niejszych polskich portrecistów; malował także sceny rodzajowe i historyczne. Ulubionym tematem artysty były sceny z motywami huculskimi – studia postaci, zwyczaję, wierzenia – malowane z dbałością o szczegóły, a jednocześnie bardzo swobodnie oraz przedstawienia symboliczne.

Cena wywoławcza: 19 000 zł
~ 4 400 €

36

Tamara Łempicka

(1895 lub 1898 Moskwa – 1980 Cuernavaca, Meksyk)

AKT KOBIETY

ołówki/papier, 25 x 18,5 cm (w świetle passe-partout)
sygnowany l. d.: 'T. DE LEMPICKA'

Polska malarka, której twórczość przywoływana jest jako kwintesencja stylu *art deco* w malarstwie. Jako młoda, bogata dziewczyna uczyla się na pensji w Lozannie, skąd wyjeżdżała do Włoch – zwiedziła Rzym, Florencję, Wenecję

– gdzie zafascynowało ją malarstwo renesansowych mistrzów. Podczas I wojny światowej mieszkała w Petersburgu, gdzie poślubiła młodego prawnika Tadeusza Łempickiego. W 1918 roku małżeństwo zamieszkało w Paryżu. Łempicka rozpoczęła wówczas studia malarskie w Academie de la Grand Chaumiere oraz w Academie Ranson u Maurice'a Denisa i Andrea Lothe'a. Wystawiała swoje obrazy na salonach oraz w galeriach paryskich. Malowała przede wszystkim portrety i akty, głównie ludzi zamożnych bądź pięknych. W 1928 r., odwiedziła trzykrotnie Warszawę, gdzie odbyła się wystawa jej prac w warszawskiej Zachęcie; swoje dwa obrazy pokazała także na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu.

W 1939 r. wyjechała do Stanów Zjednoczonych i zamieszkała w Nowym Jorku, ostatnie lata życia spędziła w Meksyku. „Portrety, akty i martwe natury Łempickiej są doskonałą realizacją stylu *art deco*: podporządkowany mu jest zarówno typ, strój, fryzura i sposób upozowania modela, jak wszystkie rekwizyty tła i wreszcie sposób malowania. Postkubistyczna stylizacja: podkreślanie rysunkiem i światłem trójwymiarowości i twardości form, ostrość koloru, gładkość metalicznych, lśniących powierzchni, monumentalizacja, manieryczność ujęć i emalierska precyzja wykończenia składają się na styl

Cena wywoławcza: 45 000 zł
~ 10 500 €

37

Józef Mehoffer

(1869 Ropczyce – 1946 Wadowice)

PORTRET ŻONY ARTYSTY, OK. 1930 R.

węgiel/papier, 56 x 47,5 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany l. d.: 'Józef Mehoffer'

POCHODZENIE

Ze zbiorów rodziny artysty

Prezentowany portret przedstawia żonę Józefa Mehoffera – Jadwigę z Janakowskich Mehoffe-

rową (1871–1956). Jest to studium do obrazu „Portret żony na tle liści dzikiego wina”, 1930 r. znajdującego się w Muzeum Mehoffera w Krakowie w Gabinetach Japońskim. Obraz pochodzi ze zbiorów rodziny artysty.

Był malarzem, grafikiem, dekoratorem, scenografem i pedagogiem. Malarstwa uczył się w latach 1887–94 w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych u W. Łuszczkiewicza i J. Matejki, równocześnie studiując prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Kontynuował naukę w paryskich uczelniach: Académie Julian, Académie Colarossi (u P.-J. Blanca, G. Courtoisa) i École des Beaux-Arts (u L. Bonnata). Po studiach w latach

1894–96 przebywał na zmianę w kraju, Paryżu i w Szwajcarii. Za projekt witraży do kolegiaty we Fryburgu otrzymał I nagrodę na międzynarodowym konkursie (realizacja witraży trwała do roku 1934). W roku 1896 zamieszkał w Krakowie i od 1900 został wykładowcą w Akademii Sztuk Pięknych. Był członkiem i współzałożycielem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” (1897). Malował dekoracyjne portrety, kompozycje symboliczne, pejzaże i martwe natury.

Cena wywoławcza:

15 000 zł

~ 3 500 €

38

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska – 1936 Warszawa)

PAŚNIK W LESIE, 1927 R.

gwasz, tusz/papier, 59 x 51 cm (w świetle passe-partout)
sygnowany i datowany p. d.: „L. Wyczół 1927” oraz
trudno czytelna dedykacja

W latach 1869–1875 studiował w Klasie Rysunkowej w Warszawie m.in. u W. Gersona, A. Kamińskiego, R. Hadziewicza. Naukę kontynuował w Akademii w Monachium, a w latach 1877–1879 uczęszczał do SSP w Krakowie,

gdzie pobierał nauki u J. Matejki. W latach 1895–1911 był profesorem ASP w Krakowie, a od 1934 r. prowadził katedrę grafiki w SSP w Warszawie. W 1889 r. odbył podróż do Paryża, gdzie zetknął się z impresjonizmem. Początkowo malował obrazy historyczno-rodzajowe, później realistyczne portrety i modne sceny salonowe. Podczas pobytu na Ukrainie w latach 1883–1893 tworzył głównie sceny przedstawiające rybaków i chłopów, podejmując w nich problematykę światła i koloru. Po 1895 r. uległ na krótko wpływowi symbolizmu, po czym zwrócił się w kierunku swoistego koloryzmu.

Posługiwał się głównie pastelem, akwarelą i tuszem. Malował nastrojowe pejzaże, głównie tatrzańskie, zabytki architektoniczne, martwe natury, zwłaszcza kwiaty. Tworzył też zróżnicowane stylistycznie, wnikliwe portrety. Od ok. 1918 r. zajął się grafiką (techniki trawione, autolitografia). Jego twórczość jest zaliczana do najwybitniejszych zjawisk artystycznych w sztuce polskiej przełomu XIX/XX w.

Cena wywoławcza: 42 000 zł
~ 9 800 €

Józef Brandt

(1841 Szczeczeszyn – 1915 Radom)

PORTRET ZBIGNIEWA (LEONA
DOMINIKA) HORODYŃSKIEGO,
OK. 1890 R.

olej/plótno, 72 x 62 cm
sygnowany p. d.: 'Józef Brandt | z Warszawy | Orońsk'

WYSTAWIANY
TZSP w Warszawie, 1926 r.

LITERATURA
Przewodnik no XIV, Wystawa zbiorowa dzieł Józefa
Brandta, TZSP Warszawa, 1926, poz. 66

OPINIE
Mariusz Klarecki, 2009 r.
„Interesująca i ważna praca w twórczości Józefa
Brandta, ze względu na nietypowy temat oraz
sposób przedstawienia ciekawej historycznie
postaci. Jest to jedyny znany portret konny,
współcześnie żyjącej w epoce Brandta osoby,
namalowany przez artystę.

POCHODZENIE
– 1926 r. – dr Witold Horodyński generał Woj-
ska Polskiego
– Rempex, 1999, kat. Aukcji z dnia 29 I–10 II,
poz. nr 3

Po ukończeniu Instytutu Szlacheckiego
w 1858 r. wyjechał na studia inżynierskie do
paryskiej École des Ponts et Chaussées, ale za
namową Juliusza Kossaka poświęcił się studiom
malarstwu. Przez pewien czas uczył się w pra-
cowni L. Cognieta, a także korzystał z porad
J. Kossaka i H. Rodakowskiego. W 1862 r. wyje-
chał do Monachium, gdzie rozpoczął naukę
w pracowni F. Adama oraz T. Horscheltha,
a od 17. 02. 1863 r. studiował w Akademii
Monachijskiej, głównie pod kierunkiem K. von.
Piloty'ego. W 1869 r. otrzymał medal 1 klasy na
międzynarodowej wystawie w Glaspalast, a od
1878 r. był honorowym profesorem Akademii.
Na stałe osiadł w Monachium, gdzie w 1866 r.
założył pracownię, która skupiała wszystkich
przebywających w tym mieście polskich arty-
stów. Od ok. 1875 r. prowadził rodzaj nieurzęd-
owej prywatnej szkoły dla młodych malarzy,
głównie Polaków. Monachium opuszczał
jedynie w miesiącach letnich, które spędzał
w swoim majątku Orońsk pod Radomiem oraz
podróżując po Podolu, Wołyniu, Ukrainie i eu-
ropejskiej części Turcji. Był czynnym działaczem
Münchener Kunstverein – w latach 1864–1913
był członkiem zwyczajnym tego stowarzys-

zenia, a w roku 1874 i 1875 był członkiem
zarządu. Zdobył ogromne powodzenie wśród
publiczności oraz wiele najwyższych odznaczeń
i tytułów – w 1891 r. otrzymał wielki złoty me-
dal na międzynarodowej wystawie w Berlinie,
od 1875 r. był członkiem berlińskiej Akademii
Sztuki, od 1878 r. honorowym profesorem
Akademii Bawarskiej, a od 1900 r. członkiem
honorowym Akademii Sztuk Pięknych w Pradze.
Był przede wszystkim malarzem batalistą.
Scenerią przedstawianych przez artystę
wydarzeń były najczęściej wschodnie kresy
siedemnastowiecznej Rzeczypospolitej, w epoce
wojen kozackich i najazdów tatarskich. Główne
motywy obrazów artysty to kozacy, Tatarzy,
lisowczycy, rycerstwo polskie XVII w., gdzie
najważniejszą rolę odgrywały konie w efektyw-
nych ruchach i barwne postacie jeźdźców
w ferworze walki, także sceny z polowań
i hałaśliwych bazarów. Obrazy artysty znajdują
się prawie we wszystkich muzeach polskich,
a także w zbiorach i kolekcjach prywatnych
w Europie i Ameryce.

Cena wywoławcza: 330 000 zł
~ 76 700 €

40

Wojciech Kossak

(1856 Paryż – 1942 Kraków)

„KOŚCIUSZKO W OTOCZENIU SZTABU (MADALIŃSKI I ZAJĄCZEK) JADĄCY DO BITWY POD RACŁAWICAMI”, 1924 R.

olej/plótno, 55 x 72 cm
sygnowany i datowany p. d.: „Wojciech Kossak | 1924 r.

na odwrocie papierowa naklejka z potwierdzeniem autentyczności wystawionym przez Jerzego Kossaka, Kraków 8 XI 1948 r.

OPINIE

Jadwiga Oczo-Kozłowska

Był synem i uczniem Juliusza Kossaka, ojcem Jerzego, także malarza oraz poetki Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej i pisarki Magdaleny Samozwaniec. Kształcił się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, Akademii monachijskiej oraz w Paryżu. W latach 1895–1902 przebywał głównie w Berlinie, gdzie pracował dla cesarza Wilhelma II; malował też dla dworu Franciszka Józefa II. Wiele podróżował, m.in. do Hiszpanii i Egiptu. W późniejszych latach kilkakrotnie wyjeżdżał do Stanów Zjednoczonych, realizował zamówienia portretowe. W 1913 r. był miano-

wany profesorem warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych. Był współautorem panoram: „Racławice” (1893–1894), „Berezyna” (1895–1896), „Bitwa pod piramidami” (1901 r.) oraz szkiców do niezrealizowanej „Samosierry” (1900 r.) Był niezrównanym malarzem scen batalistycznych i historycznych. Gloryfikował w nich wojsko polskie: ułanów, szwoleżerów, legionistów. Doskonale opanował sztukę malowania koni.

Cena wywoławcza:

55 000 zł

~ 12 800 €

41

Jan Stanisławski

(1860 Olszana na Ukrainie – 1907 Kraków)

„LIMANY DNIEPRU”

pastel/karton, 38 x 57 cm (w świetle oprawy)
sygnowany l. d.: 'JAN STANISŁAWSKI'

OPINIE

Dr Stefania Krzysztofowicz-Kozakowska

Ukończył studia matematyczne na Uniwersytecie Warszawskim oraz w Instytucie Technologicznym w Petersburgu. Malarstwa początkowo uczył się w Klasie Rysunkowej W. Gersona w Warszawie, następnie w latach 1884–1885 w Paryżu u E. Carolusa-Durana. Odbił wiele

podróży artystycznych m. in. do Włoch, Hiszpanii, Austrii i Czech. W 1895 r. przebywał w Berlinie i współpracował z W. Kossakiem przy realizacji panoramy „Przejście przez Berezynę”. W 1897 r. zamieszkał w Krakowie, gdzie wykładał malarstwo krajobrazowe w Szkole Sztuk Pięknych. Jako pedagog w pracowni pejzażowej wprowadził metodę studiów plenerowych, która dała początek rozwojowi tego gatunku malarstwa w sztuce polskiej na początku XX w. Był współzałożycielem TAP „Sztuka”. Malował przede wszystkim małe, nastrojowe, syntetyczne pejzaże o szerokiej paletce barwnej.

Cena wywoławcza: 70 000 zł
~ 16 300 €

42

Tadeusz Ajdukiewicz

(1852 Wieliczka (lub Bochnia 1853) – 1916 Kraków)

KOŃ, 1890 R.

olej/plótno dublowane, 60 x 74 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'T. Ajdukiewicz | 1890'

POCHODZENIE

Rempex, 1996, kat. 33 Aukcji, poz. nr 141

W latach 1868/69–72/73 studiował malarstwo w krakowskiej SSP u W. Łuszczkiewicza. Studia zagraniczne dzięki stypendium odbył wraz z W. Kossakiem w akademii w Wiedniu, potem studiował także w Monachium u O. Seitz'a i A. Wagnera oraz w prywatnej pracowni Józefa

Brandta. Ok. 1877 r. udał się do Paryża, skąd wyruszył w podróż po Bliskim Wschodzie. Ok. 1882 r. wyjechał do Wiednia, gdzie otrzymał pracownię po zmarłym malarzu nadwornym cesarza Hansie Makarcie; zyskał znaczny rozgłos i cieszył się względami dworu i arystokracji. Po 1893 roku wiele podróżował malując portrety na zamówienia – był w Londynie, Sofii, Konstantynopolu, Bukareszcie, Petersburgu. Wystawiał w krakowskim TPSP i warszawskiej Zachęcie, uczestniczył także w wystawach w Wiedniu, Dreźnie, Monachium, Pradze. Malował sceny rodzajowe i batalistyczne oraz reprezentacyjne portrety.

Cena wywoławcza:

32 000 zł

~ 7 500 €

43

Ignacy Zygmuntowicz

(1875 – 1947)

PRZED KARCZMĄ

olej/plótno, 73 x 100 cm
sygnowany p. d.: 'Zygmuntowicz'

Działal w Warszawie. Najczęściej malował efektowne zaprzęgi, sanny, sceny batalistyczne, zimowe pejzaże, sceny z polowań. Wykorzystywał z talentem malarskie osiągnięcia polskich malarzy uczących się w monachijskiej akademii oraz zręcznie nawiązywał do stylu malarskiego W. Kossaka. Równocześnie w wielu swoich

kompozycjach prezentował trochę odmienne, niemal werystyczne podejście do natury, tworząc sugestywne iluzje rzeczywistości. Brał udział w wystawach w Lublinie w 1922 roku, w Warszawie, w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w latach dwudziestych, a także w wielu wystawach ukazujących dorobek polskich malarzy w różnych miastach (na przykład w Katowicach, w Częstochowie, w Gdyni, w Kałiszu). Obecnie jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, w muzeach w Łańcucie, Lesznie i w Łodzi.

Cena wywoławcza: 23 000 zł
~ 5 300 €

Stanisław Wyspiański

(1869 Kraków – 1907 Kraków)

MACIERZYŃSTWO, 1905 R.

kredki/papier naklejony na karton, 21 x 17 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'SW 1905'

OPINIE

Marta Romanowska

Dramatopisarz, poeta, malarz i reformator teatru. W latach 1884–85 i 1887–95 studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych (był m.in. uczniem i współpracownikiem Jana Matejki) oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1890–94 przebywał za granicą, głównie w Paryżu, gdzie oddziaływała na niego sztuka Paula Gauguina, nabistów oraz drzeworyt japoński. W latach 1898–98 był kierownikiem graficznym krakowskiego czasopisma „Życie”. W latach 1898–1905 działał m.in. jako inscenizator w krakowskim teatrze. W 1906 roku został docentem w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych. Od 1897 r. był członkiem Towarzystwa „Sztuka”. Ulubioną techniką Stanisława Wyspiańskiego był pastel. Zajmował się też grafiką (m.in. ilustracje do „Iliady”, winiety i układy graficzne tygodnika

krakowskiego „Życie” oraz publikowanych własnych dramatów). Ważne miejsce w jego działalności, rozpoczętej współpracą z Janem Matejką i Józefem Mehofferem przy polichromii Kościoła Mariackiego, zajmowały projekty witraży i polichromii wnętrz, np. w krakowskim kościele Franciszkanów 1897–1905, w katedrze lwowskiej 1892–94 i wawelskiej 1900–02 (niezrealizowane). W twórczości plastycznej Wyspiańskiego przeważał portret, w dziedzinie którego reprezentował ekspresjonizm (np. portrety Kazimierza Lewandowskiego i Lucjana Rydla, 1898) i pejzaż (m.in. cykl widoków na Kopiec Kościuszki, 1904–05). Wyspiański opracowywał scenografie do własnych dramatów, projekty dekoracji wnętrz (np. Towarzystwa Lekarskiego w Krakowie), mebli i tkanin oraz projekty architektoniczne. Był jednym z twórców programu i praktyki tzw. sztuki stosowanej w Polsce, reformatorem grafiki książkowej. W jego stylu widoczny jest zarówno trwały wpływ Matejki, jak i żywe związki z secesją (dekoracyjność, charakterystyczna giętka i kapryśna linia, stylizacje roślinne) oraz wpływy impresjonizmu.

Cena wywoławcza: 45 000 zł
~ 10 500 €

45

Jacek Malczewski

(1854 Radom – 1929 Kraków)

SZKIC GŁOWY STARCA

olej/tekura, 46 x 32 cm

sygnowany p. d.: 'J Malczewski'
na odwrocie pieczętka ze składu przyborów ma-
larskich Róży Aleksandrowicz w Krakowie

POCHODZENIE

Rempex, kat. Aukcji z dnia 23.03.1997, poz. nr 834

Jacek Malczewski był najwybitniejszym przed-
stawicielem polskiego malarstwa symbolicz-
nego. Uczeń Jana Matejki w krakowskiej Szkole
Sztuk Pięknych (1872–75 i 1877–79)

i E. Lehmana w paryskiej École des Beaux-Arts
(1876–77); stale mieszkał i pracował w Krako-
wie. W l. 1896–1922 był profesorem malarstwa
w tamtejszej Szkole Sztuk Pięknych (od 1900 r.
– Akademii). Należał do Towarzystwa Artystów
Polskich „Sztuka” i do Grupy „Zero”. Pozostawił

po sobie bogatą spuściznę artystyczną; po-
cząwszy od realistycznych obrazów przedsta-
wiających popowstaniowe losy Polaków na
Syberii, po fantastyczno-baśniowe, biblijne
i symboliczno-alegoryczne kompozycje, często
splcione z wątkami patriotycznymi. Ponadto
malował wiele portretów, autoportretów i pejzaży.

Cena wywoławcza:

33 000 zł

~ 7 700 €

46

Stanisław Eleszkiewicz

(1900 Czutów k. Połtawy – 1963 Paryż)

AUTOPORTRET

olej/plyta, 50 x 41 cm
 sygnowany p. d.: 'S. Eleszkiewicz'
 papierowa naklejka: 'POSK Gallery Collection |
 Polish Social&Cultural Association | 238-246 King
 Street | London W6 ORF England' oraz trudno
 czytelna pieczęć z nazwiskiem autora

Malarz, rysownik, projektant mozaik i witraży. Od roku 1914 uczył się w Szkole Sztuk Pięknych w Mirgorodzie. W 1918 roku wstąpił do wojska, a ciężko ranny przez pół roku przebywał w szpitalu. W latach 1919–21 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach. Następnie przebywał w Neapolu i w Rzymie, Persji, a w roku 1923 zamieszkał na stałe w Paryżu, gdzie aktywnie uczestniczył w życiu wystawienniczym. Tworzył w duchu malarstwa kręgu Ecole de Paris. Malował portrety i sceny rodzajowe.

Cena wywoławcza: 29 000 zł
 ~ 6 700 €

47

Jan Wacław Zawadowski

(1891 Skobelka na Wołyniu –
1982 Aix-en-Provence)

PEJZAŻ

olej/plótno, 40 x 60 cm
sygnowany l. d.: 'Zawado'

Jan Wacław Zawadowski studiował w krakowskiej ASP pod kierunkiem J. Pankiewicza. W latach 30. wyjechał do Francji i mieszkał w Orcel w Prowansji. Duży wpływ na jego twórczość wywarła sztuka P. Cezanne'a. Początkowo malował obrazy w wyciszonej, chłodnej barwie. Należał do inicjatorów grupy Cercle des Artistes Polonais.

Cena wywoławcza: 11 000 zł
~ 2 600 €

48

Wojciech Weiss

(1875 Leorda w Rumunii – 1950 Kraków)

PEJZAŻ Z JASTRZĘBIEJ GÓRY

olej/plótno, 33 x 47 cm
sygnowany l. d.: 'W Weiss'
na odwrocie odręczny napis: 'Lisi Jar | Jastrzębia Góra'

Malarstwo studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie (w pracowniach W. Łuszczkiewicza, J. Matejki i J. Unierzyckiego, J. Fałata, a także w klasie mistrzowskiej u L. Wyczółkowskiego). Kształcił się także za granicą: w Paryżu, Rzymie i Florencji. Później często przebywał w Paryżu, będącym ówczesną stolicą świata sztuki,

a także wielokrotnie podróżował do Włoch i południowej Francji. W 1907 r. rozpoczął pracę dydaktyczną w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Należał do Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” i wielokrotnie wystawiał z wie-deńską „Secesją”. Początkowo malował w duchu modernizmu pod wpływem E. Muncha obrazy ekspresyjno-symboliczne. Później łączył zainteresowania kolorem, wpływy impresjonizmu i postimpresjonizmu z formułą realizmu. Malował portrety, zmysłowe akty kobiet, pejzaże oraz sceny figuralne. Jego malarstwo portretowe cechuje swobodna technika, uproszczone formy i ciemna kolorystyka, połączona z silnymi akcentami jasnych barw.

Cena wywoławcza: 20 000 zł
~ 4 600 €

49

Karol Larisch

(1902 Kraków – 1935 pod Skoczowem
na Śląsku Cieszyńskim)

„DROGA PRZES WIEŚ”

olej/sklejka, 52 x 68 cm

WYSTAWY

Zbiorowa Wystawa dzieł Karola Larischa ze zbiorów prywatnych, Sopot 1949 r.
obraz wymieniany [w:] „Katalog wystawy. II Festiwal Plastyki”, Sopot 4 VI – 30 VIII 1949, s. 51

Jest jednym z czołowych polskich malarzy kolorystów. Studiował w krakowskiej ASP u I. Pieńkowskiego, J. Pankiewicza i F. Kowarskiego. W 1926 r. przebywał krótko w Dreźnie, a w końcu tego roku udał się do Paryża, gdzie kontynuował studia artystyczne pod kierunkiem J. Pankiewicza. Wiele godzin poświęcał

na pracę w Luwrze, gdzie wykonywał liczne kopie dzieł dawnych mistrzów. W 1927 roku zachorował na ciężką chorobą płuc i leczył się w jednym z paryskich szpitali. Po powrocie do kraju kontynuował kurację w Zakopanem – w latach 1928–29. W latach 1930–32 przebywał w Poznaniu i Warszawie, ostatecznie zamieszkał w Krakowie. Brał udział w wystawach w Krakowie, Poznaniu, Warszawie i Filadelfii. Związany był z grupą „Pryzmat”, należał też do ZPAP. Ogromne znaczenie dla jego twórczości miało malarstwo wielkich mistrzów Rubensa, Tycjana, Veronese’a, ale przede wszystkim Watteau i francuskiego malarstwa XVIII wieku. Tematy jego obrazów to przede wszystkim sceny mitologiczne, motywy zabaw, pikników, a także martwe natury, portrety i akty.

Cena wywoławcza:

25 000 zł

~ 5 800 €

50

Jan Cybis

(1897 Wróblin – 1972 Warszawa)

„NA ŁĄCE – SKOKI” [1954 R.]

olej/plótno, 48 x 62 cm
sygnowany l. d.: 'Jan Cybis'

Studia artystyczne odbył we Wrocławiu w latach 1920–21 w Akademii Sztuki i Przemysłu Artystycznego pod kierunkiem O. Müllera oraz w krakowskiej ASP u J. Pankiewicza. Tworzył

pod wpływem francuskiego impresjonizmu i malarstwa Cezanne'a i Bonnard. Po studiach, wraz z malarzami skupionymi w Komitecie Paryskim, przebywał w Paryżu. Brał udział w wystawach kapistów w Galerie Zak w Paryżu i Galerie Moos w Genewie. Był inicjatorem nurtu kolorystycznego w polskim malarstwie. W jego twórczości dominowały tematy: martwa natura, akt, pejzaż.

Cena wywoławcza: 58 000 zł
~ 13 500 €

51

Henryk Hayden

(1883 Warszawa – 1970 Paryż)

PEJZAŻ, OK. 1925–50 R.

akwarela, tusz/papier, 31 x 48,5 cm
sygnowany l. d.: 'Hayden'

Studiował w Warszawie w SSP i na Politechnice oraz w paryskiej Académie „La Palette”. Wystawiał w Paryżu na Salonach: Niezależnych, Tuileries i Majowym. Dużo czasu spędzał na południu Francji. Miał indywidualne wystawy w renomowanych galeriach Paryża i Londynu. W latach 1922–1953 malował realistyczne pejzaże i portrety. Pod koniec życia nawiązał do swych kubistycznych doświadczeń z młodości, tworząc obrazy z pogranicza sztuki figuralnej i abstrakcyjnej.

Cena wywoławcza:	3 600 zł
	~ 850 €

52

Szymon Mondzain (SIMON Mondzain, Szamaj Mondszajn)

(1890 Chełm – 1979 Paryż)

PEJZAŻ MIEJSKI, 1928 R.

olej/plótno, 56 x 47 cm
sygnowany i datowany l. d.: 'Mondzain | 1928'
na odwrocie trudno czytelna papierowa naklejka
oraz odręczny napis na płótnie: 'Mondzain | 5 rue
Compagne Premiere | Pars | „La Roche – Paradise”
| 1928'

Studia artystyczne odbył w latach 1906–1908 w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem Kazimierza Stabrowskiego. Dzięki finansowemu wsparciu gminy żydowskiej kontynuował naukę w latach 1909–1912 w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowniach Teodora Axentowicza i Józefa Pankiewicza. Swe prace eksponował po raz pierwszy w 1908 w warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych oraz w 1909 r. w krakowskim TZSP. W latach 1909 i 1911 odbył podróże do Paryża, gdzie zamieszkał na stałe w 1912 r. i uzupełnił studia w pracowni André Deraina. W 1913 r. malował w Bretanii, w następnym roku poszukiwał arty-

stycznych motywów w Hiszpanii. Uczestniczył w paryskich Salonach: Niezależnych (1911, 1914, 1921, 1923), Jesiennym (1913, 1919, 1921, 1924, 1936) i Tuileries (1923, 1924). Indywidualne pokazy jego malarstwa odbyły się w Fine Arts Club w Chicago (1920) oraz w Galerie Hodebert (1926) i Salon des Tuileries (1931) w Paryżu. Od 1925 r. często odwiedzał Algierię, gdzie przeżył okres II wojny światowej. Do Paryża powrócił w 1965 roku. Malował pejzaże, martwe natury, portrety, sceny marynistyczne.

Cena wywoławcza:

36 000 zł

~ 8 400 €

53

Stanisław Gibiński

(1882 Rzeszów – 1971 Katowice)

KOBIETA IDĄCA PO WODĘ, 1917 R.

akwarela/papier, 39 x 61,5 cm
sygnowany i datowany l. d.: „S. Gibiński | 1917”

Stanisław Gibiński podczas studiów w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pozostawał pod dużym wpływem J. Fałata i L. Wyczółkowskiego. Z Fałatem połączyło go zamiłowanie do techniki akwarelowej, Wyczółkowski zaś uwrażliwił go na problematykę luministyczną obrazów. Był przede wszystkim akwarelistą; dorobek artysty obejmuje około 3 tysięcy akwreli. Odnaczały się staranną fakturą, unikał zacieków farby,

mających dawać złudzenie „żywiolowej” techniki. Podstawą był dla niego rysunek tworzący organiczną całość z umiejętnie położoną plamą barwną. Artysta posiadał cenną umiejętność pomijania zbędnych szczegółów i koncentracji uwagi na rzeczach najistotniejszych dla sugestywnej wizji krajobrazu. Szczególnie charakterystyczne były obrazy przedstawiające sceny z myśliwymi przygotowującymi się do wymarszu na łowy, często w scenerii zimowej. Malował także pejzaże, sceny rodzajowe m.in. rybaków brodzących w wodzie czy ludzi spieszących do wiejskiego kościoła. Wystawiał przede wszystkim w TSPS w Krakowie i na wystawach „Niezależnych”.

Cena wywoławcza:

6 000 zł

~ 1 400 €

54

Leon Wyczółkowski

(1852 Huta Miastkowska – 1936 Warszawa)

KRUŻGANKI WAWELSKIE

pastel/karton, 94 x 64 cm
sygnowany p. d.: 'L. Wyczół'

W latach 1869–1875 studiował w Klasie Rysunkowej w Warszawie m.in. u W. Gersona, A. Kamińskiego, R. Hadziewicza. Naukę kontynuował w Akademii w Monachium, a w latach

1877–1879 uczęszczał do SSP w Krakowie, gdzie pobierał nauki u J. Matejki. W latach 1895–1911 był profesorem ASP w Krakowie, a od 1934 r. prowadził katedrę grafiki w SSP w Warszawie. W 1889 r. odbył podróż do Paryża, gdzie zetknął się z impresjonizmem. Początkowo malował obrazy historyczno-rodzajowe, później realistyczne portrety i modne sceny salonowe. Podczas pobytu na Ukrainie w latach 1883–1893 tworzył głównie sceny przedstawiające rybaków i chłopów, podejmując w nich problematykę światła i koloru. Po 1895 r. uległ na krótko wpływowi symbolizmu, po czym

zwrócił się w kierunku swoistego koloryzmu. Posługiwał się głównie pastelem, akwarelą i tuszem. Malował nastrojowe pejzaże, głównie tatrzańskie, zabytki architektoniczne, martwe natury, zwłaszcza kwiaty. Tworzył też zróżnicowane stylistycznie, wnikliwe portrety. Od ok. 1918 r. zajął się grafiką (techniki trawione, autolitografia). Jego twórczość jest zaliczana do najwybitniejszych zjawisk artystycznych w sztuce polskiej przełomu XIX/XX w.

Cena wywoławcza: 25 000 zł
~ 5 800 €

55

Konstanty Górski (Gorski)

(1868 Kazimierzów – 1934 Warszawa)

„KRÓLEWNA ŻABKA”

olej/karton, 32 x 25,5 cm

sygnowany l. d.: 'Górski'

papierowa naklejka wystawowa: '39282 Gorski
Konstanty | Tytuł Królowa Żabka wykonanie ol |

Cena Wł. J. Nartowska | (...)'

Petersburskiej. Po ukończeniu studiów

– ok. 1889 r. – przebywał we Francji,

Włoszech oraz Monachium. Po powrocie do

kraju zamieszkał w Warszawie, gdzie bardzo

często wystawiał w Towarzystwie Zachęty Sztuk

Pięknych i w Salonie Krywulta. Malował portre-

ty, zwłaszcza reprezentacyjne, obrazy

o tematyce baśniowej, historycznej i rodzajo-

wej. Współpracował z tygodnikiem ilustrowa-

nym „Wędrowiec” i „Tygodnikiem Polskim”.

Był malarzem i ilustratorem. Studiował w Szkole
Sztuk Pięknych w Moskwie, później w Akademii

Cena wywoławcza:

4 500 zł

~ 1 050 €

56

Wojciech Kossak

(1856 Paryż – 1942 Kraków)

WOJOWNIK NA KONIU

olej/plótno, 80 x 51 cm
sygnowany l. d.: 'W. K.'

Był synem i uczniem Juliusza Kossaka, ojcem Jerzego, także malarza oraz poetki Marii Paw-

likowskiej-Jasnorzewskiej i pisarki Magdaleny Samozwaniec. Kształcił się w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych, Akademii monachijskiej oraz w Paryżu. W latach 1895–1902 przebywał głównie w Berlinie, gdzie pracował dla cesarza Wilhelma II; malował też dla dworu Franciszka Józefa II. Wiele podróżował, m.in. do Hiszpanii i Egiptu. W późniejszych latach kilkakrotnie wyjeżdżał do Stanów Zjednoczonych, realizował zamówienia portretowe. W 1913 r. był mianowany profesorem warszawskiej Szkoły Sztuk

Pięknych. Był współautorem panoram: „Racławice” (1893–1894), „Berezyna” (1895–1896), „Bitwa pod piramidami” (1901 r.) oraz szkiców do niezrealizowanej „Samosierry” (1900 r.). Był niezrównanym malarzem scen batalistycznych i historycznych. Gloryfikował w nich wojsko polskie: ułanów, szwoleżerów, legionistów. Doskonale opanował sztukę malowania koni.

Cena wywoławcza:

16 000 zł

~ 3 700 €

57

Maurycy Trębacz

(1861 Warszawa – 1941 Łódź)

KONCERT JANKIELA

olej/plótno dublowane, 112 x 76 cm
stan zachowania: obraz po konserwacji

Studiował w warszawskiej Klasie Rysunkowej u W. Gersona i A. Kamińskiego oraz w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie u J. Matejki i L. Loefflera. W twórczości Trębacza widoczny jest historyczny realizm, wyraźny w scenach salonowych, pejzażach i portretach, oraz kompozycjach o tematyce żydowskiej. Przez wiele lat jego twórczość pozostawała pod wpływem szkoły monachijskiej.

Cena wywoławcza: 60 000 zł
~ 14 000 €

58

**Antonin Ivanovitch
Soungouroff**

(1894 – ?)

MANDOLINISTA, 1949 R.

olej/plótno, 73 x 60,5 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'Soungouroff | 49'

Cena wywoławcza: 25 000 zł
~ 6 000 €

59

Adam Międzybłocki

(1883 (1890?) Gryszkańce k. Wilna – 1956 Gdańsk)

PORTRET KOBIETY

akwarela/papier, 72 x 50 cm
sygnowany l. d.: 'A. Międzybłocki'

Uczył się w szkole rysunkowej w Wilnie.
W la-tach 1908–13 studiował w krakowskiej akademii u Teodora Axentowicza i Leona Wyczółkowskiego. I wojnę światową spędził

na Kaukazie. Po powrocie do kraju w 1919 r. zamieszkał w Warszawie, później przeniósł się do Wilna, a pod koniec 1945 roku jako repatriant osiadł w Gdańsku. Wystawiał w Wilnie, Warszawie, Lublinie, Krakowie, Poznaniu i Lwowie. Indywidualna wystawa prac artysty odbyła się w 1956 r. w Gdańsku. Malował przede wszystkim pejzaże, widoki miast i portrety.

Cena wywoławcza:

6 000 zł

~ 1 400 €

60

Stanisław Noakowski

(1867 Nieszawa k. Aleksandrowa Kujawskiego – 1928 Warszawa)

WIDOK KOŚCIOŁA, 1917 R.

akwarela, tusz/papier naklejony na tekturę,
27,5 x 26 cm
sygnowany l. d.: „SN” oraz datowany p. d.: „1917”

Rysunku uczył się w szkole realnej we Włocławku u L. Boucharda. W 1886 r. podjął studia na Wydziale Architektury Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu, na wyższych latach w pracowni L. N. Benoisa. W 1894 r. nagrodzony wielkim zło-

tym medalem za projekt stajni cesarskich (łącznie z tytułem „kłassnyj chudożnik”). W 1895 r., jako stypendysta Akademii, wyjechał w podróż po Europie. W 1899 r. podjął pracę w Muzeum Przemysłu Artystycznego przy Stroganowskiej Centralnej Szkole Przemysłu Artystycznego, gdzie w pewnym momencie wykładał. Wykładał także w moskiewskiej Szkole Malarstwa, Rzeźby i Architektury. Był członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. Opracował cykl rysunków zwany „suitą polską” (w obliczu I wojny światowej, w czasie której wiele zabytków mogło zostać zniszczonych). W 1914 r. Akademia Sztuk Pięknych w Piotrogradzie nadała mu tytuł akademika, a w 1915 r. został jej członkiem rzeczywistym. W 1918 r. został powołany

do Moskiewskiego Kolegium Plastycznego. Po powrocie do Polski otrzymał profesurę na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej (w latach 1920–1923 pełnił funkcję dziekana). Od 1923 roku wykładał historię sztuki w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. Przez cały czas tworzył kolorowe rysunki na temat architektury polskiej i europejskiej wszystkich epok i stylów. Wystawiał w kraju i za granicą. Od 1922 r. był członkiem Rytmu, a od 1924 r. Polskiego Instytutu Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1926 r. otrzymał nagrodę Prezesa Rady Ministrów za całokształt działalności artystycznej.

Cena wywoławcza:

2 500 zł

~ 600 €

61

Ludwik Stasiak

(1858 Bochnia – 1924 Kraków)

STAROSTA PROWADZĄCY ORSZAK WESELNY, PRZED 1900 R.

olej/plótno dublowane, 76 x 54 cm
sygnowany p. d.: 'Ludwik Stasiak'

Studia malarskie odbywał m.in. w pracowni J. Matejki. Studiował także w Wiedniu i w Monachium. Zwiedził Wenecję i Norymbergę. Około 1895 roku zamieszkał w Bochni. W jego bocheńskiej pracowni, urządzonej w monachijskim stylu, gościli często przyjaciele, artyści krakowscy (Wincenty Wodzinowski, Włodzimierz Tetmajer, Kasper Żelechowski i inni,

np – Edmund Ciećkiewicz, Tadeusz Okoń, Władysław Skoczylas, Antoni Broszkiewicz, Antoni i Tadeusz Waškowsky). W 1901 roku nieoczekiwanie porzucił malarstwo, najpierw dla publicystyki, następnie krytyki i historii sztuki; jednocześnie stał się popularnym autorem powieści, opowiadań, humoresek, a także dramaturgiem. Ludwik Stasiak już w okresie krakowskich studiów osiągał prestiżowe wyróżnienia w Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych. Dalsze sukcesy malarskie zawdzięczał mecenatowi hrabiego Ignacego Milewskiego – znanego kolekcjonera. Tworzył kompozycje rodzajowe, historyczne, symboliczne, alegoryczne, pejzażowe, religijne, a także portrety i autoportrety. Prawdziwy rozgłos przyniosły mu kwiaty, które

malował całymi seriami oraz widoki starej części bocheńskiej kopalni. Początkowa faza jego twórczości wykazywała dużą zależność od wpływów monachijskich, późniejsza związana była z realizmem, także modernizmem oraz secesyjną stylizacją. Utalentowany, niezmiernie pracowity, wytrwały w zmaganiu się z przeciwnościami żył i tworzył, usilnie poszukując własnego wyrazu artystycznego, w czasach bardzo trudnych, w okresie przejściowym pomiędzy malarstwem nurtu realistycznego i historycznego, a twórczością wyznawców nowych kierunków.

Cena wywoławcza: 11 000 zł
~ 2 600 €

62

Ignacy Zygmuntowicz

(1875 – 1947)

NA POLOWANIE

olej/plótno, 40 x 73 cm
sygnowany u dołu 'I. Zygmuntowicz'

Działal w Warszawie. Najczęściej malował efektowne zaprzęgi, sanny, sceny batalistyczne, zimowe pejzaże, sceny z polowań. Wykorzystwał z talentem malarskie osiągnięcia polskich malarzy uczących się w monachijskiej akademii oraz zręcznie nawiązywał do stylu malarskiego W. Kossaka. Równocześnie w wielu swoich

kompozycjach prezentował trochę odmienne, niemal werystyczne podejście do natury, tworząc sugestywne iluzje rzeczywistości. Brał udział w wystawach w Lublinie w 1922 roku, w Warszawie, w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych w latach dwudziestych, a także w wielu wystawach ukazujących dorobek polskich malarzy w różnych miastach (na przykład w Katowicach, w Częstochowie, w Gdyni, w Kaliszu). Obecnie jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, w muzeach w Łańcucie, Lesznie i w Łodzi.

Cena wywoławcza: 16 000 zł
~ 3 700 €

63

Tadeusz Cybulski

(1878 Kraków – 1954 Kraków)

MARTWA NATURA Z OWOCAMI, 1943 R.

olej/tektura, 55 x 65 cm

sygnowany i datowany oraz dedykacja l. d.: 'Panu Jarkowi | z walecznym uściskiem dłoni | VII 1943 Tadeusz Cybulski'

W latach 1905–1910 studiował w krakowskiej ASP u K. Laszczki, a w latach 1918–1920 szkolił się u W. Weissa. Naukę kontynuował w Wiedniu

u E. Gerischa, w Paryżu u J. Pankiewicza oraz we Włoszech. Należał do grupy „Jednoróg” i „Zwrotnik”. Swoje prace wystawiał m.in. w TPSP w Krakowie. Zajmował się także działalnością pedagogiczną, wykładał na Uniwersytecie Jagiellońskim i Politechnice Krakowskiej. Zajmował się też rzeźbą, scenografią, był krytykiem artystycznym, literatem i muzykiem. Pozostawał pod wpływem francuskiego impresjonizmu i kubistycznej stylistyki. Tematem jego prac były pejzaże, martwe natury i studia portretowe.

Cena wywoławcza:

14 500 zł

~ 3 400 €

64

Zbigniew Pronaszko

(1885 Debreczyn – 1958 Kraków)

AUTOPORTRET

olej/plótno, 82,5 x 62 cm
sygnowany l. d.: 'Z PRONASZKO'

Brat Andrzeja, także malarza. Studiował w SSP w Kijowie oraz w latach 1906–11 w ASP w Krakowie u T. Axentowicza i J. Malczewskiego. W 1910 roku odbył podróż do Włoch i Francji. Był członkiem ugrupowań artystycznych: Formiści i Zwornik. Mieszkał w Zakopanem, w Wilnie, gdzie był profesorem Wydziału Sztuk

Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego i w Krakowie, gdzie był profesorem ASP. Jego twórczość zarówno malarska, jak i rzeźbiarska (m.in. pomnik Mickiewicza dla Wilna) ukształtowała się pod wpływem awangardowej sztuki europejskiej, zwłaszcza kubizmu, oraz sztuki podhalańskiej. W latach 30. dominujące w jego malarstwie stało się zainteresowanie kolorem – w dążeniu do jego syntezy wydobywał wielkie bogactwo odcieni z kilku zaledwie barw podstawowych. Malował przede wszystkim pejzaże, martwe natury i portrety.

Cena wywoławcza: 25 000 zł
~ 5 800 €

65

Władysław Podkowiński

(1866 Warszawa – 1895 Warszawa)

HUZAR NA KONIU

olej/tekura, 45 x 36 cm
sygnowany l. d.: 'PODKOWIŃSKI | Varsovie'

OPINIE

Dr Elżbieta Charazińska

Uczył się w Warszawskiej Klasie Rysunkowej (1883–1885), a następnie w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu, m.in. w pracowni batalisty B. P. Willewaldego (w latach 1885–1886). W 1889 r. wyjechał wraz z Józefem Pankiewiczem do Paryża, gdzie wielki wpływ na jego malarstwo wywarły doświadczenia impresjonizmu. W późniejszym okresie tworzył również kompozycje symboliczne. Po powrocie mieszkał na stałe w Warszawie. Malował portre-

ty, pejzaże i sceny rodzajowe. Wykonywał też ilustracje do powieści i czasopism, m.in. do „Tygodnika Ilustrowanego”. Jest najważniejszym, obok Józefa Pankiewicza, polskim impresjonistą, a jego twórczość miała ogromny wpływ na polskie malarstwo pejzażowe, zwłaszcza kompozycje i kolorystykę obrazów.

Cena wywoławcza: 48 000 zł
~ 11 100 €

66

Jan Rosen

(1854 Warszawa – 1936 Warszawa)

PORTRET KONNY PUŁKOWNIKA
ARMII KSIĘSTWA WARSZAWSKIEGO,
1915 R.

akwarela, gwasz/papier, 51 x 40 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'J Rosen | 1915'

Jako dziecko pobierał lekcje rysunku – w Dreźnie u H Redlicha i w Warszawie u F. Kostrzewskiego. Następnie studiował w Monachium – w Akademii i w prywatnej pracowni J. Brandta, a także w Paryżu u I. Pilsa i J. L. Gerome'a. Wiele podróżował po Europie, mieszkał w Monachium, Paryżu i w Lozannie. Malował głównie obrazy o tematyce wojskowej, sceny batalistyczne z czasów napoleońskich i powstania listopadowego oraz obrazy rodzajowe z ulubionym motywem jeźdźców i koni.

Cena wywoławcza: 20 000 zł
~ 4 600 €

67

Giuseppe Garinei

XIX/XX w.

ZABAWA NA WŁOSKIM PODWÓRKU

olej/plótno, 68 x 98 cm

sygnowany l. d.: 'Gpe GARINEI'

Cena wywoławcza: 14 000 zł
~ 3 200 €

68

Zdzisław Suchodolski

(1835 Rzym – 1908 Monachium)

TRZEJ KRÓLOWIE, 1903 R.

olej/plótno, 86 x 150 cm
sygnowany i datowany l. d.: 'ZDZISŁAW
SUCHODOLSKI | 1903'

POCHODZENIE
Rempex, 2000, 55 Aukcja, poz. nr 293

Był synem malarza Januarego Suchodolskiego. Studiował w latach 1835 - 1855 w Krakowie. Studia uzupełniał od 1857 r. w Brukseli i Paryżu. Od 1863 roku mieszkał i pracował we Włoszech, a w 1874 r. przeniósł się do Weimaru. Od 1880 roku mieszkał na stałe w Monachium. Malował sceny religijne i rodzajowe.

Cena wywoławcza: 35 000 zł
~ 8 100 €

69

Władysław Jahl

(1886 Jarosław – 1953 Paryż)

KONCERT, OK. 1925–30 R.

olej/plótno, 24,5 x 33 cm

sygnowany p. d.: 'Jahl'

na odwrocie trudno czytelny napis: 'Serge | (...) | (...)'

Studiował prawo we Lwowie oraz historię sztuki w Krakowie. Malarstwa uczył się w Paryżu i u Józefa Pankiewicza w Hiszpanii (od ok. 1917 r.). Stałe mieszkał w Paryżu, ale często jeździł do Hiszpanii, gdzie pracował jako kierownik artystyczny kilku pism i scenograf Teatru Odeon

w Madrycie. Związany był ze środowiskiem École de Paris – zaprzyjaźniony m.in. z Mojżeszem Kislingiem i Melą Muter – wystawiał na paryskich Salonach, a także w Madrycie, Rzymie i Nowym Jorku. Brał udział także w wystawach krajowych. Jego sztuka ukształtowała się w kręgu wpływów J. Pankiewicza, środowiska École de Paris oraz fascynacji barokowym malarstwem hiszpańskim, zwłaszcza obrazami El Greca. W czasie wojny zaginął duży zespół prac artysty pozostawiony w jego paryskiej pracowni. Malował pejzaże, martwe natury i sceny rodzajowe.

Cena wywoławcza:

5 000 zł

~ 1 200 €

70

Władysław Jahl

(1886 Jarosław – 1953 Paryż)

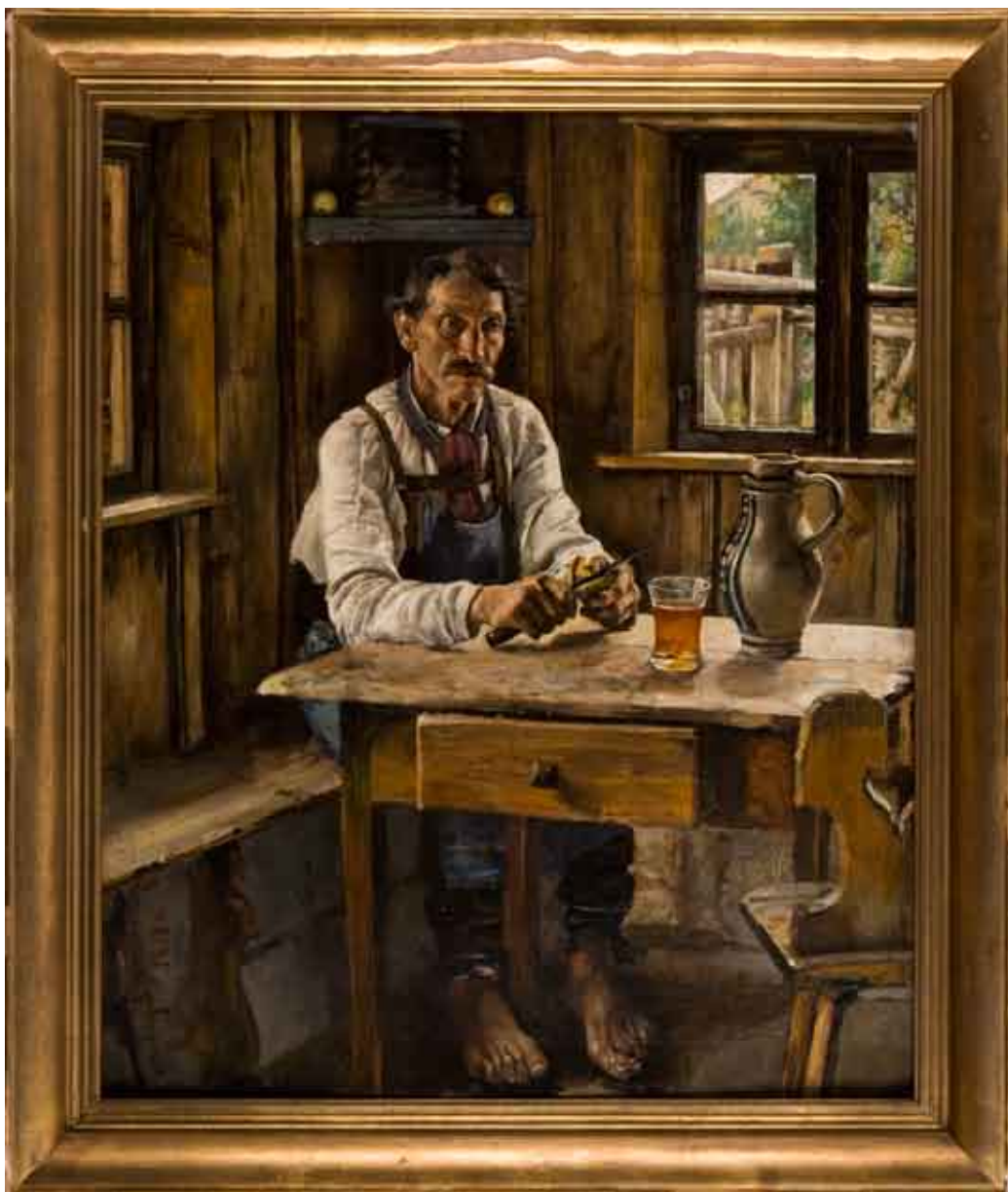
DEMONSTRACJA, OK. 1925–30 R.

olej/plótno, 33 x 46 cm
sygnowany p. d.: 'Jahl'
na odwrocie napis farbą: 'Jahl'

Studiował prawo we Lwowie oraz historię sztuki w Krakowie. Malarstwa uczył się w Paryżu i u Józefa Pankiewicza w Hiszpanii (od ok. 1917 r.). Stale mieszkał w Paryżu, ale często jeździł do Hiszpanii, gdzie pracował jako kierownik artystyczny kilku pism i scenograf Teatru Odeon

w Madrycie. Związany był ze środowiskiem École de Paris – zaprzyjaźniony m.in. z Mojżeszem Kislingiem i Melą Muter – wystawiał na paryskich Salonach, a także w Madrycie, Rzymie i Nowym Jorku. Brał udział także w wystawach krajowych. Jego sztuka ukształtowała się w kręgu wpływów J. Pankiewicza, środowiska École de Paris oraz fascynacji barokowym malarstwem hiszpańskim, zwłaszcza obrazami El Greca. W czasie wojny zaginął duży zespół prac artysty pozostawiony w jego paryskiej pracowni. Malował pejzaże, martwe natury i sceny rodzajowe.

Cena wywoławcza: 5 000 zł
~ 1 200 €

71

Wacław Szymanowski

(1859 Warszawa – 1930 Warszawa)

„MĘŻCZYŻNA PRZY STOLE”, 1881 R.

olej/plótno, 68 x 55 cm
sygnowany i datowany l. d. (wzdłuż krawędzi):
"Wacław Szymanowski | 1881"

LITERATURA

(katalog) Wacław Szymanowski 1859–1930,
Muzeum Narodowe w Warszawie, VI–VII 1981,
s. 41, poz. nr 2 i il.

Najwybitniejszy rzeźbiarz polski doby modernizmu. Ukształcił się w Klasie Rysunkowej u Wojciecha Gersona w Warszawie, a następnie w Paryżu, w pracowni Cypriana Godebskiego (1875–1879) oraz École des Beaux-Arts pod

kierunkiem Eugene Delaplanche’a (1879–1890). Uczył się również malarstwa w akademii monachijskiej. W latach 1895–1905 mieszkał w Paryżu. W 1913 roku oraz w okresie 1921–22 przebywał we Włoszech. Od 1922 mieszkał w kraju. We wczesnej twórczości Szymanowski poświęcał się głównie malarstwu, tworząc obrazy o tematyce wiejskiej, pejzaże oraz portrety. Ok 1976 r. poświęcił się niemal wyłącznie rzeźbiarstwu. W jego wczesnych rzeźbach zaznaczył się wpływ dbałość o detal i realistyczny modelunek estetyki akademickiej. Jednak później, dzięki inspiracji twórczością Constantina Meuniera, a zwłaszcza Auguste’a Rodina, forma rzeźb Szymanowskiego zaczęła podlegać uogólnieniu, pojawił się płynny, secesyjny kontur oraz szkicowe traktowanie bryły. Ulubionym

motywem stosowanym przez artystę stała się asymetryczna, dynamizująca kompozycję forma układająca się w kształt fali. Do wybitnych zrealizowanych dzieł monumentalnych artysty należy pomnik Artura Grottgera na Plantach w Krakowie (projekt 1898, odsłonięcie w 1903) oraz pomnik Fryderyka Chopina w warszawskich Łazienkach. Wśród bogatego dorobku Szymanowskiego na uwagę zasługują również portrety, w których wierne oddanie fizjonomii modelu łączy się ze szkicową wirtuozerią modelunku bryły (m.in. Jacka Malczewskiego, Leona Karwackiego, Janiny Wierusz-Kowalskiej).

Cena wywoławcza: 30 000 zł
~ 7 000 €

72

Teodor Grott

(1884 Częstochowa – 1972)

RÓŻE W WAZONIE, 1939 R.

olej/tektura, 70 x 50 cm
 sygnowany i datowany p. d.: 'Teod. Grott | 1939'
 na odwrocie dwie owale pieczętki ze składu przy-
 borów malarskich 'R. ALEKSANDROWICZ
 W KRAKOWIE, BASZTOWA 11'

Studiował w krakowskiej ASP u L. Wyczółkow-
 skiego i J. Stanisławskiego. Malował pejzaże
 i kwiaty. Wyczółkowski uważał go za swojego
 spadkobiercę. Malował portrety, zajmował się
 również projektowaniem kilimów dla własnej
 wytwórni „Grot” czynnej w okresie międzywo-
 jennym. Ulubionymi motywami artysty były
 martwe natury i kwiaty.

Cena wywoławcza: 18 000 zł
 ~ 4 200 €

73

Ludomir Antoni Janowski

(1862 Gubernia Kurska – 1939 Warszawa)

PEJZAŻ – NIEBO

olej/sklejka, 35 x 27 cm
sygnowany u dołu: 'Ludomir Janowski' (wspak)

W latach 1878–1880 uczył się w szkole rysunków Iwana Trutniewa w Wilnie. Studiował malarstwo w Petersburgu – 1880–86.

Od 1906 roku mieszkał na stałe w Warszawie. Wystawiał w Warszawie, Krakowie i Lwowie. Był zafascynowany malarstwem Józefa Pankiewicza – w 1933 roku wraz z Józefem Czapskim i Stanisławem Tarnowskim urządził wystawę prac artysty w warszawskim IPS-ie. Malował najchętniej pejzaż i portrety, rzadziej martwe natury i akty.

Cena wywoławcza: 6 000 zł
~ 1 400 €

74

Wojciech Weiss

(1875 Leorda w Rumunii – 1950 Kraków)

PEJZAŻ Z SUSZĄCYM SIĘ PRANIEM W OGRODZIE

olej/tektura, 32,5 x 47 cm
sygnowany l. d.: "WW"

Artysta studiował w krakowskiej SSP w latach 1890–1899. Nagrodą za ukończenie szkoły – obok złotego medalu – było roczne stypendium na pobyt w Paryżu. W malarstwie artysty spletały się różne poetyki: realistyczna, ekspresjonistyczna i secesyjno-dekoracyjna. Stałą zaś cechą twórczości Weissa było inspirowanie się naturą, której głęboka znajomość leżała u podstaw każdego z namalowanych przez artystę dzieł.

Cena wywoławcza: 18 000 zł
~ 4 200 €

75

Kasper Pochwalski

(1899 Kraków – 1971 Kraków)

WALKA DOBRA ZE ZŁEM, 1964 R.

gwasz, olej/karton, 22 x 31 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany i datowany p. d.: '1964 | Kasper
Pochwalski'

WYSTAWY

Obraz prezentowany na wystawie: „Gwasze Kaspra
Pochwalskiego”, 15.09–30.10.2008, Galeria Pasaż
w Krakowie

Był bratankiem znanego portrecisty Kazimierza
Pochwalskiego. W latach 1917–22 kształcił się
w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych
u Józefa Mehoffera, który uważał go za swego

najzdolniejszego ucznia. Równocześnie
studiował historię sztuki na Uniwersytecie
Jagiellońskim. Po uzyskaniu stypendium rządu
francuskiego, przez rok kształcił się u M. Denisa
w Académie Ranson w Paryżu. Wystawiał
w TPSP w Krakowie, Lwowie i Poznaniu,
w Zachęcie i IPS-ie w Warszawie. Ponadto brał
udział w wystawach ugrupowań „Sztuka” (od
1924), „Jednoróg” i „Zwornik”. W 1925 r. miał
wystawę indywidualną w krakowskim TPSP,
a w 1927 r. w Grudziądzu i Bydgoszczy. Malował
pejzaże, widoki architektoniczne, portrety,
martwe natury, rzadziej sceny rodzajowe.
Uprawiał też malarstwo ścienne, dekorując
głównie kościoły diecezji krakowskiej
(m.in. w Ciężkowicach, Ratoszynie, Myszkowie)

Cena wywoławcza:

2 800 zł

~ 650 €

76

Kasper Pochwalski

(1899 Kraków – 1971 Kraków)

„ZOO”, 1956 R.

gwasz, olej/karton, 31,5 x 23 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany i datowany l. d.: „ZOO” Kasper
Pochwalski 1956’

WYSTAWY

Obraz prezentowany na wystawie: „Gwasze Kaspra
Pochwalskiego”, 15.09–30.10.2008, Galeria Pasaż
w Krakowie

Cena wywoławcza: 2 800 zł
~ 650 €

77

Iwan Trusz

(1869 Wysocko – 1941 Lwów)

KWITNĄCE BZY

olej/deska/12,5 x 21 cm
sygnowany p. g.: 'Iw. Trusz'

Studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych u Leona Wyczółkowskiego i Jana Stanisławskiego, a następnie w Wiedniu i w Monachium. Wiele podróżował, m.in. do Rzymu, na Krym, do Palestyny i Egiptu, a podróże te dokumentował wieloma pejzażami i szkicami. Stale mieszkał we Lwowie, gdzie obecnie znajduje się poświęcone mu muzeum. Malował portrety, nastrojowe krajobrazy i sceny rodzajowe. Jego obrazy cenione i poszukiwane przez kolekcjonerów cieszyły się zawsze dużą popularnością.

Cena wywoławcza: 18 000 zł
~ 4 200 €

78

Erno Erb

(1878 lub 1890 Lwów (?) – 1943 Lwów)

RÓŻE W WAZONIE

olej/tektura, 35 x 50 cm
sygnowany l. d.: 'Erb'

Całe życie mieszkał i tworzył we Lwowie oraz przez dłuższy okres w Truskawcu. Najczęściej malował kompozycje olejne o bogatej fakturze. Ulubionymi tematami artysty był scenki rodzajowe z życia miasta: przekupki sprzedające kwiaty na targu, typy chłopów ukraińskich i Żydów oraz martwe natury i portrety.

Cena wywoławcza: 18 000 zł
~ 4 200 €

79

Włodzimierz Terlikowski

(1873 Poraj koło Łodzi – 1951 Paryż)

DRZEWA PRZY DRODZE

olej/plótno, 48 x 42 cm
sygnowany p. d.: 'W Terlikowski'

Podróżował wiele po świecie (odwiedził Indie, Australię, Nową Zelandię, północną Afrykę) oraz po Europie – był w Anglii, Hiszpanii, Francji i Włoszech. Prawdopodobnie studiował w akademii w Monachium i u J. P. Laurensa w Paryżu. Od ok. 1911 roku zamieszkał na stałe w Paryżu.

Malował pejzaże (owerniackie, bretońskie, hiszpańskie, paryskie, weneckie, północnej Afryki), portrety (m.in. dr. W. Kopaczewskiego, B. Biegasa, A. Bourdelle'a) i martwe natury. Debiutował w Paryżu wystawą indywidualną w galerii Bernheim-Jeune w 1900 roku (wystawy indywidualne artysty w tej galerii odbyły się także w 1913, 1916, 1917, 1929 oraz w 1973 wystawa retrospektywna) i tam przede wszystkim prezentował swoje prace – w Galerie La Boëtie (1920 r.), Jean Charpentier (1927 r.), Galerie Barreiro (1931 r.), na Salonie Jesiennym (1912–1913) oraz na licznych wystawach grupowych, w tym także organizowanych przez środowisko

polskie. Wystawiał także w Warszawie, Poznaniu i Brukseli. W 1920 roku został odznaczony Legią Honorową. Malarstwo Terlikowskiego charakteryzuje się silnymi, nasyconymi kolorami oraz grubą fakturą nakładaną szpachlą. Jego dzieła znajdują się m.in. w muzeach w Troyes, Bordeaux, Clermont-Ferrand, Lyon, Marsylii, Villeneuve-sur-Lot, Tananarive (Madagaskar), Zbiorach Artystycznych Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu oraz licznych kolekcjach prywatnych we Francji.

Cena wywoławcza: 26 000 zł
~ 6 000 €

80

Włodzimierz Terlikowski

(1873 Poraj koto Łodzi – 1951 Paryż)

„PALAZZO DUCALE W WENECJI”

olej/plótno, 55 x 33,5 cm

sygnowany p. d.: 'W. Terlikowski'

na odwrocie papierowa naklejka z tytułem obrazu

Cena wywoławcza:

24 000 zł

~ 5 600 €

81

Tadeusz Wańkowski

(1883 Kraków – 1960 lub 1966)

PRACA DWUSTRONNA - PORTRET
TYTUSA CZYŻEWSKIEGO, OK. 1920
R. (AWERS), "DIVA" (REWERS)

awers - węgiel/papier, 62 x 46,5 cm (w świetle
oprawy); rewers - pastel/papier, 62 x 46,5 cm
(w świetle oprawy), sygnowany p. d.: 'Tadeusz
Wańkowski'

POCHODZENIE

Rempex, 2001, 63 Aukcja, poz. nr 110

Tadeusz Wańkowski, brat Antoniego, literata
i malarza, a także kuzyn Stanisława Wyspiań-

skiego, pochodził z rodziny o artystycznych
tradycjach. W latach 1905–1911 studiował
malarstwo w ASP w Krakowie pod kierunkiem
Józefa Mehoffera. W czasie studiów był nagra-
dzany za akty i portrety. W 1931 roku odbyła
się jego wystawa indywidualna w krakowskim
Pałacu Sztuki TPSP. Tworzył sceny rodzajowe,
a także cykle portretów ludzi sztuki swoich cza-
sów, odznaczające się syntetycznym ujęciem.
Akcentując najbardziej charakterystyczne cechy
portretowanej osoby, nie przekraczał granic
karykatury. Zajmował się głównie rysunkiem
węgłem i kredką, a także litografią.

Cena wywoławcza:

2 500 zł

~ 600 €

82

Henryk Berlewi

(1894 Warszawa – 1967 Paryż)

PORTRET ZAMYŚLONEJ

ołówek/papier, 22 x 17 cm
sygnowany l. d.: 'H. Berlewi'

OPINIE

Prof. dr hab. Jerzy Malinowski

Studiował w warszawskiej SSP, a następnie kontynuował naukę w Antwerpii i paryskiej Ecole des Beaux-Arts. Uznany za prekursora op-artu. Przedstawiciel najbardziej awangardowego nurtu polskiej sztuki nowoczesnej. Był członkiem ugrupowania „Blok”, a także związany był z artystyczną awangardą europejską – m.in. T. van Doesburgiem, V. Eggelingiem, M. van der

Rohe, L. Moholy-Nagyem. Jego zainteresowanie konstruktoryzmem ukierunkował poznany przez artystę El Lissitzky. W latach dwudziestych wystawiał i przebywał w Berlinie. Miał tam wystawę indywidualną w 1926 r. w galerii Der Sturm. W 1924 r. ogłosił manifest „Mechano-Faktura”, w którym odrzucił malarstwo iluzji przestrzennej na rzecz dwuwymiarowości płócien. Ograniczał skalę barw do białej, czarnej i czerwonej oraz posługiwał się szablonami. W 1928 r. zamieszkał na stałe w Paryżu, powrócił do malarstwa figuratywnego – malował głównie portrety. Przez krytykę światową uznany za jednego z kilkuset najwybitniejszych twórców XX wieku („ART of the 20th Century” TASCHEN 2000)

Cena wywoławcza:

3 800 zł
~ 900 €

83

Henryk Berlewi

(1894 Warszawa – 1967 Paryż)

PORTRET KOBIETY, 1939 R.

ołówek/papier, 31,5 x 23,5 cm
sygnowany i datowany l. d.: 'H. Berlewi 39'
na odwrocie szkice postaci kobiecej

OPINIE

Prof. dr hab. Jerzy Malinowski

Cena wywoławcza:

5 000 zł
~ 1 200 €

84

Otto HAMEL (Hammel)

(Erfurt 1866 - Lohr am Main lub Hanower 1950)

ŁODZIE W PORCIE

olej/plótno, 81 x 110 cm
sygnowany p. d.: 'O. Hamel'

Niemiecki pejzażysta i malarz scen rodzajowych. Stale mieszkał w Hanowerze, gdzie był profesorem w Szkole Rzemiosła Artystycznego. Uczestniczył w tamtejszych wystawach prezentując liczne pejzaże - stylowo bliskie francuskiemu impresjonizmowi (Piazzetta w Wenecji, Katedra w północnej Francji). Wyjeżdżał w podróże studyjne do Włoch, Francji, Holandii, rysując i malując widoki miejskie i pejzaże z odwiedzanych okolic. Projektował ścienne malowidła o treściach religijnych.

Cena wywoławcza: 11 000 zł
~ 2 600 €

85

Claus Bergen

(1885 Stuttgart – 1964 Lenggries)

BITWA MORSKA

olej/plótno, 60,8 x 100,4 cm
sygnowany p. d.: 'CLAUS BERGEN'

Niemiecki malarz marynista i pejzażysta. Studiował w akademii monachijskiej u Carla von Marra. Mieszkał i tworzył w Monachium, a od 1943 roku w Lenggries. Odbił podróże do Norwegii (1907 r.), Stanów Zjednoczonych (1924 i 1929 r.), Kornwalii. Od 1916 roku był oficjalnym malarzem floty wojennej Niemiec. Malował w technice olejnej i temperą, krajobrazy terenów nadmorskich i pejzaże morskie.

Cena wywoławcza: 16 000 zł
~ 3 700 €

86

Stefan Maciej Makarewicz

(ur. 1912 r., Kraków)

PORTRET AKTORKI LIDII ZAMKOW,
1942 R.

olej/plótno, 75 x 70 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'M Makarewicz | 1942'
na odwrocie papierowa naklejka: 'LIDIA ZAMKOW
| OLEJ 1942 r.'

POCHODZENIE
Rempex, 2002, kat. 66 Aukcji, poz. nr 253

Ojcem jego był znany malarz lwowski – Juliusz Makarewicz. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie jego nauczycielami byli Władysław Jarocki, Fryderyk Pautsch, Ignacy Pieńkowski, Karol Frycz i Wojciech Weiss. W okresie II wojny światowej rozpoczął prace w zakresie malarstwa ściennego, zarówno konserwatorskie, jak i samodzielne. Po wojnie powrócił na akademię, początkowo (w latach 1946–1949) pracował jako asystent Zbigniewa Pronaszki, a następnie związał się z Wydziałem Grafiki, gdzie w latach 1968–72 był dziekanem. Malował portrety, martwe natury i pejzaże. Zajmował się także grafiką użytkową.

Cena wywoławcza: 6 000 zł
~ 1 400 €

87

Stefan Norblin

(1892 Warszawa – 1952 San Francisco)

PORTRET AMAZONKI

olej/plyta, 47 x 41 cm
sygnowany p. g.: 'S. Norblin'

Od najmłodszych lat wykazywał talent plastyczny zwłaszcza do karykatury portretowej. Ponieważ ojciec sprzeciwiał się malarskim pasjom syna, ukończył akademię handlową w Antwer-

pii w 1910 roku i pracował w przedsiębiorstwie papierniczym. Zainteresowania malarskie były jednak silniejsze i w 1913 roku w amsterdamskiej Galerii Memling odbyła się debiutancka wystawa Norblina. Później mieszkał i pracował w Paryżu i Londynie. Ok. 1915 roku wrócił do kraju i zamieszkał w Warszawie. Po wybuchu wojny polsko-bolszewickiej zgłosił się na ochotnika do wojska, gdzie dzięki znajomości języków został m.in. odkomenderowany na konferencję pokojową w Rydze. Po wojnie stał się jedną z czołowych postaci elity towarzyskiej

i artystycznej międzywojennej Warszawy. Zająmował się ilustratorstwem, karykaturą, był grafikiem reklamowym oraz niezwykle cenionym portrecistą. Po wybuchu II wojny światowej przez Rumunię i Turcję dotarł do Iranu, gdzie malował portrety rodziny królewskiej, później mieszkał w Indiach. W 1946 roku osiadł na stałe w Stanach Zjednoczonych, gdzie zagrożony utratą wzroku popełnił samobójstwo.

Cena wywoławcza: 6 000 zł
~ 1 400 €

88

Józef Krzesz-Męcina

(1860 Kraków – 1934 Poznań)

PORTRET MĘŻCZYZNY

olej/plótno, 54,5 x 45 cm
sygnowany l. d.: 'J. Męcina-Krzesz'

Znany portrecista, autor obrazów o treści historycznej i scen rodzajowych. Kształcił się w krakowskiej SSP u W. Łuszczkiewicza,

F. Cynka, F. Szynalewskiego i J. Matejki (1877–1884). W 1885 r. udał się do Paryża, gdzie uczył się u J. P. Laurensa oraz wystawiał na Salonach. Od 1894 r. mieszkał na stałe w Krakowie. Był członkiem zarządu Powszechnego Stowarzyszenia Artystów Polskich oraz Union Internationale des Beaux-Arts et des Lettres w Paryżu. W 1934 r. został odznaczony francuską Legią Honorową.

Cena wywoławcza: 4 500 zł
~ 1 050 €

89

**Autor nierozpoznany,
pocz. XIX w.**

**PARA PORTRETÓW – MAŁŻEŃSTWA
SAPIEHÓW**

olej/plótno, 77 x 60 cm
na odwrocie napis farbą na płótnie: 'Ks. S. N.'

Para reprezentacyjnych portretów pałacowych przedstawiających Mikołaja ks. Sapiechę, 1779–1843, w mundurze podpułkownika przy sztabie IX dywizji Dąbrowskiego (mianowany 3 VI 1809 r.) i żonę jego Idalię z Potockich, 1793–1859. Portrety malowane prawdopodobnie w Polsce, w r. 1814 lub niedługo potem (Sapiecha wrócił do kraju w r. 1814 w składzie korpusu pod dowództwem gen. Wincentego Krasińskiego).

Cena wywoławcza: 30 000 zł
~ 7 000 €

90

Czesław Rzepiński

(1905 Strusów k. Trembowli – 1995 Kraków)

MOST NAD RZEKĄ W TATRACH

olej/plótno, 55,5 x 70 cm
sygnowany l. d.: 'Rzepiński'

Był słuchaczem Wolnej Szkoły Malarskiej w Krakowie. Studiował w krakowskiej ASP u W. Jarockiego, W. Weissa, i F. S. Kowarskiego. Studia kontynuował w paryskiej filii ASP pod kierunkiem J. Pankiewicza. Był członkiem grupy

„Zwornik”. Po wojnie otrzymał nominację profesorską krakowskiej ASP; czterokrotnie był rektorem tej uczelni. Wystawiał w Paryżu na Salonie Jesiennym, miał kilkadziesiąt wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Przedstawiciel czołówki polskiego koloryzmu; zajmował się przede wszystkim malarstwem sztalugowym, a także grafiką, rysunkiem i malarstwem ściennym. Malował pejzaże, martwe natury i portrety na wzorzystych tłach.

Cena wywoławcza:

14 500 zł

~ 3 400 €

91

Otto Axer

(1906 Przemyśl – 1983 Warszawa)

PORTRET KOBIETY, LATA 30. XX W.

olej/sklejka, 68 x 47,5 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'O. Axer 193 (?)'

POCHODZENIE

Rempex, 2002, kat. 66 Aukcji, poz. nr 219

Otto Axer studiował do 1929 roku w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Wojciecha Weiss'a i Karola Frycza. Naukę kontynuował w Paryżu, gdzie zakończył naukę w 1930 roku. Wystawiał od 1929 roku w kraju i za granicą. W latach międzywojennych używał przejściowo pseudonimu „Rex”. Od 1932 roku współpracował z teatrami we Lwowie, Łodzi i Warszawie. W czasie wojny przebywał w getcie warszawskim, pracując jako nauczyciel rysunku w Szkole Rzemiosł. Walczył w Powstaniu Warszawskim, po czym został wywieziony jako

jeńiec do obozu w Magdeburgu. W latach 1945–49 przebywał w Łodzi, gdzie pracował w Teatrze Wojska Polskiego, a od 1947 roku również jako profesor PWST. Do 1972 roku pracował jako scenograf i reżyser w Teatrze Polskim. Równolegle z malarstwem, rysunkiem i grafiką, zajmował się scenografią. Malował portrety i martwe natury.

Cena wywoławcza:

28 000 zł

~ 6 500 €

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– CHRZEST

akwarela, tusz/papier, 20,5 x 40,5 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany l. g.: 'Z. STRYE | ŃSKA'

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– BIERZMOWANIE

akwarela, tusz/papier, 22 x 26 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany p. bok: 'Z. STRYJEŃSKA'

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– EUCHARYSTIA

akwarela, tusz/papier, 22 x 31,5 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany p. g.: 'Z. STRYJEŃSKA'

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– SPOWIEDŹ

akwarela, tusz/papier, 21 x 29 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany p. d.: 'Z. STRYJEŃSKA'

92

Zofia Stryjeńska

(1891 Kraków – 1976 Genewa)

SIEDEM SAKRAMENTÓW

POCHODZENIE

Rempex, 1996, kat. 35 Aukcji, poz. nr 984

Cena wywoławcza: 45 000 zł
~ 10 500 €

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– NAMASZCZENIE CHORYCH

akwarela, tusz/papier, 21,5 x 23 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany p. g.: 'Z. S.'

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– KAPŁAŃSTWO

akwarela, tusz/papier, 21 x 28 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany l. g.: 'Z. S.'

SIEDEM SAKRAMENTÓW
– MAŁŻEŃSTWO

akwarela, tusz/papier, 41 x 75 cm (w świetle
passe-partout)
sygnowany p. g.: 'Z. STRYJEŃSKA'

93

Józef Czapski

(1896 Praga – 1993 Paryż)

ZBIÓR 21 PRAC – AKWARELE I RYSUNKI, LATA 50. XX W.

- 1) Pejzaż letni, akwarela, tusz/papier, 9 x 14,5 cm (w świetle passe-partout);
- 2) Pianista, ołówek, kredka/papier, 14 x 19 cm (w świetle passe-partout), napis p. d.: '3/II 1958 (...)';
- 3) Turyści, akwarela, tusz/papier, 13,5 x 10 cm (w świetle passe-partout);
- 4) Pejzaż, akwarela, ołówek/papier, 13 x 19,5 cm (w świetle passe-partout);
- 5, 6) dwie prace współprawne – Pejzaż z zabudowaniami i Pejzaż, akwarela, tusz, kredka/papier, 11 x 17 cm;
- 7, 8) dwie prace współprawne – Pochmurne niebo i Pejzaż z kościołem, akwarela, tusz/papier, 11,5 x 16 cm;
- 9) Pejzaż górski – dyptyk, akwarela, tusz/papier, 10,5 x 34,5 cm, sygnowany p. d.: 'J. C.';
- 10) Nad książką, tusz/papier, 20 x 20 cm (w świetle passe-partout);
- 11) Pejzaż równinny, olej/tektura, 19 x 23 cm;
- 12) Pejzaż z jeziorem, akwarela, kredka, tusz/papier, 11 x 17 cm;
- 13) Spacer, tusz/papier, 16,5 x 10,5 cm;
- 14) Stojąca kobieta, akwarela, tusz/papier, 15,5 x 8 cm (w świetle passe-partout);
- 15) Wnętrze ze Zwiastowaniem, akwarela, tusz/papier, 19,2 x 12,3 cm;
- 16) Boże Narodzenie, tusz/papier, 15 x 17,5 cm, napis u dołu: 'Geburt Christ | Munchen Alte Pinakothek | Ausschnitt';
- 17, 18) dwie prace współprawne – Pejzaż, akwarela, kredka, tusz/papier, 11,2 x 17,5 cm;
- 19) Zamyślona, tusz/papier, 17 x 10 cm (w świetle passe-partout);
- 20, 21) dwie prace współprawne – Dachy domów, akwarela, tusz/papier, 11 x 16 cm

Po studiach prawniczych w Petersburgu studiował malarstwo w latach 1921–24 w krakowskiej ASP m.in. u J. Pankiewicza. W okresie 1924–31 przebywał z grupą kapistów w Paryżu. W czasie II wojny światowej więziony w ZSRR, skąd jako oficer w armii gen. W. Andersa przewędrował przez Bliski Wschód i Włochy do Francji. Malował portrety, wnętrza, pejzaże, widoki miejskie, kwiaty, martwe natury, sceny z przedstawień teatralnych, w których najważniejszą rolę odgrywał kolor i światło. Przywiązywał większą wagę do konstrukcji obrazu niż inni kapisci, dążył do syntetycznego ujęcia przedmiotu

i wydobycia dramatycznego wyrazu. Po wojnie malował najprostsze motywy z życia codziennego, sceny miejskie, postać ludzką na tle pospolitego otoczenia, pogłębiając studia natury, jej form i barw. Przed wojną redagował „Głos Plastyków”, po wojnie współpracował w Paryżu z miesięcznikiem emigracyjnym „Kultura”. Napisał kilka książek z zakresu sztuki. Przeżycia z pobytu w ZSRR opisał w książce „Na nieludzkiej ziemi”.

Cena wywoławcza: 70 000 zł
~ 16 300 €

94

Karol Kossak

(1895 – 1975)

3 SZKICOWNIKI

ołówek, kredka, akwarela/papier, 20,5 x 31 cm
(wymiar okładki)

1 szkicownik – 23 strony, 2 szkicownik – 19 stron,
3 szkicownik – 8 stron

Artysta wywodzący się z malarzkiej rodziny Kossaków. Lekcje malarstwa pobierał we Lwowie u Zygmunta Rozwadowskiego oraz Stani-

слава Kaczora Batowskiego. Studiował w Krakowie, szkolił się także w pracowni Wojciecha Kossaka. Obok charakterystycznej dla Kossaków tematyki związanej z motywami koni, Karol malował pejzaże i zajmował się także ilustracją książkową. Posługiwał się niemal wyłącznie akwarelami i piórkiem. W 1950 r. wstąpił do Związku Plastyków. Wystawiał w Warszawie, Toruniu, Ciechocinku.

Cena wywoławcza:

15 000 zł

~ 3 500 €

95

Konrad Brandel

(1838 Warszawa – 1920 Toruń)

KOŚCIÓŁ ŚW. KRZYŻA
W WARSZAWIE, OK. 1880 R.

fotografia, litografia/papier, 33 x 45 cm
sygnowany p. d.: 'Brandel' (sucha pieczęćka)

Konrad Brandel był artystą-fotografem, fotoreporterem i kronikarzem życia Warszawy – stworzył unikalną dokumentację fotograficzną miasta 2. połowy XIX wieku. Współpracował z „Tygodnikiem Ilustrowanym”, „Fotografem Warszawskim” i „Wędrowcem”. W 1858 roku rozpoczął pracę w zakładzie fotograficznym Karola Beyera, jednego z pionierów fotografii w Polsce. W 1865 roku otworzył przy ul. Nowy Świat 57 wraz z bratem Władysławem Brandlem i Marcinem Olszyńskim atelier fotograficzne pod firmą „K. Brandel i S-ka”. Główną działalnością firmy była fotografia portretowa i

reprodukcje dzieł sztuki. Firma rozpoczęła, jako pierwsza, wydawanie fotokalendarzy – pierwszy z nich ukazał się w 1866 roku. W roku 1883 lub 1884 roku Brandel skonstruował ręczny aparat fotograficzny do zdjęć migawkowych zwany fotorewolwerem, który pozwalał na wykonywanie zdjęć reporterskich. Brandel zajmował się również produkcją tych aparatów na zamówienie – posiadali je m.in. tacy artyści, jak Wojciech Gerson, Henryk Siemiradzki, Aleksander Gierymski i Wojciech Kossak. W 1905 roku został honorowym członkiem Warszawskiego Towarzystwa Fotograficznego. Po roku 1900 Brandel wycofał się z pracy przenosząc się, wraz z drugą żoną Jadwigą z Kunklów, do posiadłości w Łyszkowicach. W czasie I wojny światowej przebywał w Rosji, a następnie osiadł w Toruniu.

Cena wywoławcza: 3 200 zł
~ 750 €

96

Konstanty Laszczka

(1865 Makowiec Duży – 1956 Kraków)

PORTRET AKTORKI HELENY SULIMY, 1901 R.

brąz odlewany, cyzelowany, patynowany,
wys.: 43 cm
sygnatura ryta: 'K LASZCZKA | 1901 r.' oraz znak
odlewni braci Łopieńskich

W zbiorach Muzeum Teatralnego w Warszawie
znajduje się gipsowy odlew tej rzeźby, a w Mu-
zeum Narodowym w Krakowie nieco inna wersja
w terakocie.

POCHODZENIE

Rempex, 1999, kat. Aukcji z dnia 13–24 II, poz. nr 2

Od 1885 r. kształcił się w Warszawie pod
kierunkiem Jana Kryńskiego i Ludwika Pyro-
wicza. Dzięki zdobyciu I nagrody w konkursie
Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, w latach
1891–96 przebywał na stypendium w Paryżu,
gdzie studiował u Antoine'a Mercié, Alexandre'a
Falguiere'a oraz Jeana Léona Gérôme'a.
Po powrocie z Paryża do 1899 r. mieszkał
w Warszawie, następnie przeniósł się do Krako-
wa, gdzie objął katedrę rzeźby Akademii Sztuk
Pięknych, którą prowadził do 1935 r.
W latach 1900–10 sprawował patronat
artystyczny nad fabryką wyrobów kaflarskich
i garncarskich Józefa Niedźwieckiego w Dęb-
nikach pod Krakowem. Był jednym z założycieli
TAP „SZTUKA”. W swej twórczości rzeźbiarskiej

Konstanty Laszczka ulegał wpływom Augu-
ste'a Rodina, co szczególnie zaznaczyło się
w rzeźbionych na początku XX wieku aktach
kobiecych utrzymanych w stylistyce secesji.
Zajmował się również rzeźbą monumentalną
oraz portretową. Laszczka tworzył również
medale, medaliony portretowe oraz plakiety
okolicznościowe. Wielką pasją artysty była
ceramika, której z biegiem lat poświęcał się
coraz bardziej. Malował także pejzaże, zajmował
się grafiką oraz rysunkiem satyrycznym.
Prezentowany obraz pochodzi z kolekcji
rodziny artysty.

Cena wywoławcza:

38 000 zł

~ 8 800 €

Henryk Kuna

(1879 (?) Warszawa – 1945 Toruń)

GŁÓWKA DZIEWCZYNI

brąz, podstawa – marmur, wys.: 44,5 cm
sygnatura: 'H. Kuna' oraz odcisk odlewni: 'MIRONI
RADICE | OIRE | PERDUE | PARIS'

Początkowo mieszkał w Grójcu i Ciechanowie, kształcąc się na rabin. Od około 1900 roku rozpoczął naukę rzeźby w Warszawie w pracowni Piusa Welońskiego, kontynuując następnie studia w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Konstantego Laszczki. W 1903 i 1910 roku odwiedzał Paryż, kształcąc się w dziedzinie obróbki kamienia i marmuru. W 1921 roku w Warszawie był członkiem-założycielem i jednym z najbardziej aktywnych uczestników wystąpień ugrupowania „Rytm”. Od 1936 roku prowadził katedrę rzeźby na Uniwersytecie im. Stefana Batorego w Wilnie. We wczesnej twórczości Kuna inspirował się sztuką Auguste’a Rodina – studiował bowiem u zafascynowanego francuskim rzeźbiarzem Konstantego Laszczki, a podczas pobytu w Paryżu zetknął się bezpośrednio z dziełami tego artysty. W późniejszej twórczości, po kolejnym pobycie w Paryżu, widoczne są wpływy rzeźby Aristide Maillola i innych artystów spod znaku tzw. nowego klasycyzmu. W okresie dwudziestolecia międzywojennego Kuna wypracował swój indywidualny styl – rzeźbione wówczas posągi cechował łagodny, opływowy kontur oraz pewnego rodzaju dekoratywność przejawiająca się w rytmizacji formy. Do najbardziej znanych i cieszących się powszechnym uznaniem dzieł należały figury kobiece, komponowane z przeznaczeniem do funkcjonowania w plenerze lub w otoczeniu architektury. W latach trzydziestych artysta pracował przede wszystkim nad pomnikiem Adama Mickiewicza w Wilnie, do realizacji którego zdobył prawo, wygrywając konkurs na projekt tego monumentu w 1931 roku.

Cena wywoławcza: 28 000 zł
~ 6 500 €

98

Henryk Kuna

(1879 (?) Warszawa – 1945 Toruń)

GŁOWA MĘŻCZYZNY

brąz, podstawa – biały marmur, wys.: 50 cm
sygnatura ryta: 'Kuna'

Cena wywoławcza: 16 000 zł
~ 3 700 €

99

Naoum Aronson

(1872 lub 1873 Kreskava, Litwa – 1943 Nowy Jork)

AUTOPORTRET Z MATKĄ

brąz, wys.: 46 cm

sygnatura ryta: 'N. Aronson'

Wybitny rzeźbiarz pochodzenia litewskiego. Mieszkał i tworzył w Paryżu. Jak sam mówił – najważniejszymi nauczycielami był dla niego Luwr oraz atmosfera artystyczna Paryża. Tworzył głównie biusty portretowe i popiersia pomnik Ludwiga van Beethovena w Bonn (1905 r.) Wystawiał od 1901 roku w Berlinie, a od 1906 roku na salonach paryskich. Rzeźby jego utrzymane są w nurcie rzeźby modernistycznej.

Cena wywoławcza: 62 000 zł
~ 14 400 €

100

PUCHAREK, 1603 – 1613 R.

Gdańsk, złotnik Grzegorz Wyrttwein
srebro 14-lutowe, waga: 130 g, wys.: 16 cm
cechowanie: poniżej obrzeża, na owalnym
szyldzie, cecha gdańska sprzed 1621 r. Obok, na
prostokątnym szyldzie, cecha imienna „GW” – to
inicjały Grzegorza Wyrttweina, czynnego w Gdań-
sku w latach 1603–1613; na obrzeżu podstawy
pruska cecha urzędowa z orle.

Puchar srebrny, złożony na całej powierzchni
(narzynki przy nodusie bez złocień). Czara lejko-
wata, zdobiona u nasady podwójnym rzędem
trybowanych pukli. Powyżej zwisające girlandy
z motywem owoców. Nodus z motywem pukli.
Ozdobna repusowana podstawa. Górą wąskie
obrzeże z późniejszą punktowaną inskryp-
cją (zapewne dedykacyjną): 'J BLIERNITZ

d. 17 Febr. 1722'. Po przeciwległej stronie druga
część inskrypcji: 'S Hagen 1730. Bliernitz' to
nazwisko mieszczańskiego rodu mieszkającego
w 1. ćw. XVIII stulecia w Gdańsku, Malborku
i Toruniu. Być może dedykacja dotyczy Johanna
Bliernitza, kupca z Torunia, wpisanego do
tamtejszych ksiąg miejskich w roku 1687.
W roku 1713 król August II wydzierżawił
Johannowi „von” Bliernitzowi na lat 40 folwark
Szembruczek nieopodal Rogoźna. Hagen to
pospolite nazwisko i często występująca nazwa
geograficzna. Znaczenie drugiej części inskryp-
cji i związek między obiema nie są zrozumiałe.

Cena wywoławcza: 15 000 zł
~ 3 500 €

101 PÓŁMISEK, 1719 – 1727 R.

Nysa, złotnik Marcin (Martin) Vogelhund
srebro 14-lutowe, waga: 410 g, złocenia na orna-
mentach, owalny – 37 x 26 cm
cechowanie: próba 14-lutowa zdobiona lilią
heraldyczną – godłem diecezji nyskiej – z datą
roczną 1719 (lewy górny róg puncy z cyfrą „1” nie-
czytelny); data 1719 stosowana była na puncach
miejskich od 1719 r. do 1727 r.; niewyraźna pruska
cecha kontrybucyjna – orzeł pruski

Nysa była znaczącym ośrodkiem złotnictwa,
konkurującym z Wrocławiem. W 1. połowie
XVIII w. (1699–1741) działał tam Martin Vogel-
hund, jeden z najznakomitszych tamtejszych
złotników epoki baroku. „Najbardziej znanym
mistrzem złotnikiem i zdolnym dekoratorem
(udało się zidentyfikować aż czterdzieści prac

był Martin Vogelhund urodzony w Dillingen
koło Augsburga” (Jan Samek, „Dzieje złotnictwa
w Polsce”, Wydawnictwo Interpress, 1993, s. 38
– zob. tamże, il. 145 i 148). „Prace jego cechują
bogate efekty światłocienia, duża dekoracyj-
ność i zamiłowanie do stosowania ornamen-
tów roślinnych” (T. Rozłowski, „Kolekcja sreber
polskich i obcych w zbiorach Muzeum Sztuki
Złotniczej w Kazimierzu Dolnym. Przewodnik
po wystawie stałej”, Muzeum Sztuki Złotni-
czej w Kazimierzu Dolnym, 1995, s. 8). Więcej:
H. Król, „Twórczość dwóch złotników nyskich
z pierwszej połowy XVIII w. Marcina Vogelhun-
da i Jana Jerzego Pfistera” [w:] „Rocznik Muzeum
Górnośląskiego w Bytomiu – Sztuka”, 1973, z. 6.

Cena wywoławcza: 15 000 zł
~ 3 500 €

102

MONETA PRÓBNA O NOMINALE 50 MAREK, 1923 R.

Polska złoto, waga: 5,01 g, śr.: 2,5 cm

OPINIE

Warszawskie Centrum Numizmatyczne, 2009 r.
Konsultacje – Jerzy Majewski

Ekspertyza dotyczy monety próbnej II Rzeczypospolitej 50 (marek) z 1923 roku wybitej w złocie o masie 5.01 g i średnicy 20.2 mm. Aw: Orzeł w koronie, po bokach w polu z lewej strony cyfra 50 z prawej młotek i koło zębate. Rw: Głowa dziewczyny z warkoczem, w prawej ręce wiązka zboża przewieszona przez ramię, w otoku napis RZECZPOSPOLITA POLSKA 1923. Według katalogu monet polskich J. Parchimowicza pozycja P-117 c, wybito monety w brązie w ilości 120 sztuk,

w srebrze 12 sztuk i w złocie 1 sztukę. Znany dotychczas egzemplarz w złocie pochodził ze sprzedanej w 1954 roku kolekcji króla Egiptu Faruka. Następnie był sprzedany na 17 aukcji Schweizerischer Bankverein w styczniu 1987 roku. Ostatnio był sprzedany w grudniu 2000 roku w Nowym Jorku na aukcji kolekcji Henryka V. Karolkiewicza. Egzemplarz ten ważył 7.64 g. Oferowana obecnie moneta jest wykonana tymi samymi stempami i waży 5.01 g. Na powierzchni awersu i rewersu nosi ślady drobnych wytarć (rysek), na rancie minimalne ślady zarysowań. Oryginalność monety nie budzi wątpliwości. Jest drugim, dotychczas nie znanym w handlu, egzemplarzem. (Warszawa, 2009-01-27, Warszawskie Centrum Numizmatyczne)

Cena wywoławcza: 80 000 zł
~ 18 600 €

103

ORDER ŚW. STANISŁAWA, PO 1831 R.

Warszawa, złotnik: 'IK'
złoto, pr. '56', dek. czerwoną emalią na giloszu,
wymiary: 4,5 x 4 cm
w części centralnej biała emalia z literami: 'SS'

Cena wywoławcza: 5 000 zł
~ 1 200 €

104

ZEGAR STOŁOWY, SZAFKOWY

Wiedeń, 2 poł. XVIII w.
wys. skrzynki: 43 cm, z podniesionym uchwytem:
53,5 cm, szer.: 27,5 cm, gł.: 15 cm, średnica tarczy:
16 cm

Zegar stołowy, szafkowy, z parą drzwiczek,
4-stronnie przeszklony. Mechanizm wmontow-
wany pomiędzy dwie prostokątne płyty, tylna
pokryta dekoracją grawerowaną. Mechanizm
z wychwytem paletowym, napęd sprężynowy,
regulator chodu wahadłowy. System bicia kwa-
dransowy na dwa dzwonki, bicie Grand Son-
nier. Z repetierem i datownikiem. Tarcza okrągła
pokryta białą emalią z malowanymi cyframi

godzinowymi i oznaczeniami dni miesiąca. Trzy
wskazówki: godzinowa, minutowa i wskazująca
datę. Ponad tarczą otwór z kontrwahadełkiem
i trzy małe tarczki również z białej emalii.
Środkowa z sygnaturą zegarmistrza: 'Joseph
| Schreiblmayr | in Wien' (Józef Schreiblmayr
działał w Wiedniu do 1771 r.). Boczne dotyczą
włączania i wyłączania bicia. Elementy dekora-
cyjne: drewno złożone, ażury z blachy złożonej
i grawerowanej. Sterczyny i nóżki z brązu
złożonego, uchwyt z brązu ze śladami złocenia.
Drewno czernione, politurowane. Wewnątrz
skrzynka malowana na kolor błękitny.

Cena wywoławcza: 20 000 zł
~ 4 600 €

1. Oferta aukcyjna.

Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność, bądź też komitenci mają prawa do ich rozporządzania, a ponadto nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich.

Dom Aukcyjny zapewnia fachową wycenę, rzetelny opis katalogowy powierzonego do sprzedaży obiektu, a także pokrywa koszty jego ubezpieczenia.

Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem.

Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn.

Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji.

Dom Aukcyjny zapewnia, że opisy katalogowe obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów.

2. Osobisty udział w aukcji. Wadium.

Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji i wpłaceniu wadium w wysokości 500 zł. Wadium stanowi zadatek na poczet zakupu.

W uzasadnionych przypadkach dom Aukcyjny może odstąpić od pobierania wadium. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej.

Bezpośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji.

3. Licytacje w imieniu klienta.

Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji”. Formularz zlecenia dostępny jest w katalogu (na ostatnich stronach), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej www.desa.pl/zlecenie. W przypadku zlecenia licytacji z limitem, Dom Aukcyjny dokłada wszelkich starań, by zakupić obiekt w możliwie najniższej cenie. Formularz należy przesłać faksem, pocztą lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej dzień przed dniem aukcji. Wraz z formularzem klient powinien przesłać dane osobowe niezbędne do zgłoszenia transakcji do Generalnego Inspektora Informacji Finansowej. Dane osobowe klienta są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawarte transakcje zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu.

4. Licytacja telefoniczna.

Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed dniem aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów.

Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu.

Za wyjątkiem opłaty aukcyjnej z tytułu licytacji telefonicznych Dom Aukcyjny nie pobiera żadnych dodatkowych opłat. Dom Aukcyjny zastrzega, że może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

5. Przebieg aukcji

O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner, jednak zwyczajowo nie są one wyższe niż 10%.

Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantem, który zaoferował najwyższą kwotę.

W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu.

Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji obiektów. W sytuacji takiej numery obiektów są przed aukcją zgłaszane do Aukcjonera.

Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej na godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczy.

Licytacja odbywa się w tempie 60 – 100 obiektów na godzinę.

6. Cena wywoławcza.

Cena zamieszczona w katalogu pod opisem obiektu jest ceną wywoławczą i jest zarazem ceną minimalną, poniżej której Dom Aukcyjny nie może sprzedać obiektu, z zastrzeżeniem możliwości zawierania transakcji warunkowych, o których mowa w punkcie 7. poniżej.

Dom aukcyjny nie stosuje cen rezerwowych co oznacza, że każda transakcja zawarta za cenę wywoławczą lub wyższą jest transakcją ostateczną.

7. Transakcje warunkowe.

Dom Aukcyjny dopuszcza zawieranie na aukcji transakcji warunkowej. W przypadku braku zainteresowania uczestników aukcji obiektem w cenie wywoławczej, Aukcjoner ma możliwość zaoferowania obiektu na licytacji po obniżonej cenie (zwyczajowo nie więcej niż 25%). W przypadku zainteresowania uczestników aukcji obiektem poniżej ceny wywoławczej zawierana jest transakcja warunkowa, która dochodzi do skutku pod warunkiem akceptacji wylicytowanej ceny przez właściciela obiektu. Zawarcie transakcji warunkowej jest traktowane jako prawnie wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wylicytowanej. Dom Aukcyjny zobowiązuje się w imieniu nabywcy negocjować z właścicielem obiektu możliwość obniżenia ceny do kwoty wylicytowanej. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnego skutku w ciągu pięciu dni roboczych od dnia aukcji, obiekt uznaje się za niesprzedany.

8. Opłata aukcyjna i podatek VAT.

Do kwoty wylicytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 15%. Kwota wylicytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT oraz droit de suite. Zmiana wysokości prowizji wynika z dostosowania do standardów zachodnioeuropejskich. Domy aukcyjne stosują tam prowizje sięgające nawet 30%. Jest to także efektem implementacji do polskiego prawa autorskiego dyrektywy europejskich w zakresie droit de suite (maks. 5% ceny sprzedaży).

Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku gdy obiekt nie został sprzedany na aukcji.

Dom aukcyjny wystawia faktury VAT marża.

9. Płatności.

Kupujący jest zobowiązany do zapłaty należności za wylicytowane obiekty w terminie 10 dni od dnia aukcji. Dom aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie.

Dom Aukcyjny przyjmuje następujące formy płatności:

Gotówka:

PLN – wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych.

Inne waluty – na specjalne życzenie po wcześniejszym uzgodnieniu, Dom Aukcyjny może przyjąć wpłatę w: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Przeliczenie będzie następowało po dziennym kursie średnim Narodowego Banku Polskiego powiększonym o 3%.

Karty kredytowe:

Dom Aukcyjny akceptuje następujące karty kredytowe:

MasterCard, VISA, Maestro, VISA electron.

Przelew bankowy na rachunek:

DESA UNICUM SP. Z O.O.

ul. Marszałkowska 34-50, 00-554 Warszawa

Bank BPH Spółka Akcyjna 03 1060 0076 0000 3200 0131 9366

10. Odstąpienie od umowy.

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą, zatrzymując wpłacone przez niego wadium.

11. Przejście własności obiektu.

Własność wylicytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną.

12. Odbiór obiektów.

Odbiór wylicytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu pełnej zapłaty i powinien nastąpić w terminie 10 dni od daty aukcji. W innych przypadkach przechowywanie i dostarczanie przedmiotów odbywa się na koszt i ryzyko nabywcy.

13. Reklamacje.

Wszelkie możliwe reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamacje z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady prawne zakupionych obiektów.

14. Obowiązujące przepisy prawa.

Dom Aukcyjny przypomina, że zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
- ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5 poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000 r. Nr 116 poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

Od marca 2008 r. DESA Unicum rozpoczęła współpracę z Kancelarią Radcy Prawnego Małgorzaty Sobol

Spośród dużej liczby kancelarii prawniczych działających na rynku DESA Unicum wybrała tę Kancelarię, ponieważ interesuje ją szeroko rozumiana dziedzina art & business, w której działa DESA Unicum.

Innymi obszarami działalności Kancelarii jest prawo autorskie, a także kompleksowa obsługa rynku nieruchomości, w tym najem Instytucjonalny i prawo budowlane, oraz prawo gospodarcze i korporacyjne.

Kancelaria Małgorzaty Sobol dynamicznie się rozwija, stąd zainteresowanie ze strony kolejnych Klientów. Są nimi zarówno małe i średnie przedsiębiorstwa, jak i wiodące na poszczególnych rynkach polskie, zagraniczne i międzynarodowe podmioty gospodarcze oraz inne kancelarie prawnicze.

Kancelaria samodzielnie działa już od kilku lat, a od 2006 r. – jako pierwsi zorganizowani polscy prawnicy – rozszerzyła działalność na Wielką Brytanię. Kancelaria jest członkiem Brytyjsko-Polskiej Izby Handlowej (BPCC).

ZLECENIE LICYTACJI

DESA UNICUM Sp. z o.o.
Dom Aukcyjny
 ul. Marszałkowska 34-50
 00-554 Warszawa
 tel.: (22) 584 95 25
 fax.: (22) 584 95 26
 e-mail: biuro@desa.pl

Aukcja dzieł sztuki
19 lutego 2009, godz. 19.00

Zlecenie licytacji lub licytacja telefoniczna jest prostym sposobem wzięcia udziału w aukcji, który nie skutkuje żadnymi dodatkowymi kosztami dla Nabywcy.

Zlecenie musi zostać dostarczone (osobiscie, pocztą elektroniczną, faxem lub e-mailem) do siedziby Domu aukcyjnego nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji.

Prosimy czytelnie wypełnić formularz, by uniknąć ewentualnych pomyłek.

IMIĘ _____ NAZWISKO _____

ADRES (MIASTO, ULICA, NR DOMU, NR MIESZKANIA, KOD POCZTOWY) _____

TELEFON _____ FAX _____

E-MAIL _____ NIP (DLA FIRM) _____

W przypadku nowych Klientów, przed przyjęciem zlecenia licytacji, Dom Aukcyjny może prosić o podanie penych danych osobowych oraz zwrócić się o referencje bankowe lub wpacenie wadium w wysokości 10% sumy cen wywoławczych wybranych obiektów.

PROSZĘ O LICYTACJĘ NASTĘPUJĄCYCH POZYCJI:

NR KAT.	AUTOR, TYTUŁ	MAKSYMALNA OFEROWANA KWOTA (BEZ OPŁATY AUKCYJNEJ) LUB LICYTACJA TELEFONICZNA

Zlecenie licytacji z limitem

Podanie przez Klienta limitu licytacji jest informacją ściśle poufną. Dom Aukcyjny będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę. Dom Aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez górnego limitu. W przypadku zaistnienia kilku zleceń w tej samej wysokości, Dom Aukcyjny będzie reprezentował Klienta, którego zlecenie zostało złożone najwcześniej. Zgadzam się na podniesienie oferowanej kwoty o:% w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości.

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za nie umożli-

wienie wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer telefonu do licytacji

Akceptuję wszystkie postanowienia Regulaminu Aukcji zawarte w katalogu aukcyjnym. W szczególności zobowiązuję się do zapłacenia wylicytowanej kwoty wraz z doliczoną opłatą aukcyjną w ciągu 5 dni od terminu aukcji. Zgadzam się na przechowywanie i przetwarzanie moich danych osobowych przez Dom Aukcyjny w celach koniecznych do realizacji niniejszego zlecenia. Zostałem poinformowany o możliwości wglądu, poprawiania oraz usunięcia moich danych z bazy Domu Aukcyjnego. Jestem świadomy możliwości rejestrowania przez Dom Aukcyjny rozmowy telefonicznej w trakcie licytacji.

Wadium Desa Unicum

Zwrotne w przypadku nie dokonania żadnej transakcji

☐ Wpłacić na konto bankowe

Bank BPH Spółka Akcyjna

03 1060 0076 0000 3200 0131 9366

☐ Wpłacić w kasie firmy (poniedziałek – piątek

w godz. 11–19) najpóźniej w dniu aukcji

Faktura

Proszę o przekazanie informacji o zawartych transakcjach:

☐ telefonicznie, ☐ faxem, ☐ listownie, ☐ e-mailem

☐ Proszę o wystawienie faktury VAT.

Upoważniam Dom Aukcyjny do wystawienia faktury VAT bez podpisu odbiorcy.

Prosimy o podpisanie zlecenia.

IMIĘ I NAZWISKO _____

DATA I PODPIS _____

Aukcja Sztuki Współczesnej

12 marca 2009 r. (czwartek) godz. 19

Wystawa przedaukcyjna

2 – 12 marca 2009 r.

Jan LEBENSTEIN

(1930 Brześć Litewski – 1999 Kraków)

FIGURA OSIOWA, 1958 r.

gwasz, tusz/papier, 80 x 27 cm (w świetle passe-partout)

sygn. i dat. l.d.: 'LEBENSTEIN 58'

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Dom Aukcyjny Desa Unicum

ul. Marszałkowska 34-50

00-554 Warszawa

+48 (22) 584 95 41

aukcje@desa.pl

www.desa.pl

PRENUMERATA KATALOGÓW AUKCYJNYCH DESA UNICUM

Dane do faktury:

IMIĘ I NAZWISKO:

NAZWA FIRMY/INSTYTUCJI (JEŚLI DOTYCZY):

NIP (DLA FIRM I INSTYTUCJI):

ADRES (MIASTO, ULICA, NR DOMU, NR MIESZKANIA, KOD POCZTOWY):

Dane do korespondencji (prosimy wypełnić w przypadku, gdy są inne niż dane do faktury):

IMIĘ I NAZWISKO:

NAZWA FIRMY/INSTYTUCJI (JEŚLI DOTYCZY):

ADRES (MIASTO, ULICA, NR DOMU, NR MIESZKANIA, KOD POCZTOWY):

INFORMACJE DODATKOWE:

Zamawiam roczną prenumeratę katalogów aukcyjnych na 2009 rok:

- ☐ Aukcje dzieła sztuki i antyki – cena 90* zł
☐ Aukcje sztuki współczesnej – cena 60* zł

Zobowiązuję się do przekazania należności przelewem na rachunek bankowy **DESA UNICUM Sp. z o.o.** w **Banku BPH SA 30 1060 0076 0000 3300 0058 3233** w terminie 7 dni od otrzymania faktury.
Upoważniam DESA UNICUM Sp. z o.o. do wystawienia faktury VAT bez podpisu odbiorcy.

Wyrażam zgodę na przetwarzanie przez DESA UNICUM Sp. z o.o. moich danych osobowych w celach marketingowych. DESA UNICUM Sp. z o.o. gwarantuje zachowanie poufności danych osobowych zawartych w niniejszym ogłoszeniu, zgodnie z wymogami zawartymi w ustawie o ochronie danych osobowych z 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., nr 133, poz. 883 z późniejszymi zmianami). Osoba udostępniająca swoje dane ma prawo wglądu do nich oraz wnoszenia poprawek.

*cena obejmuje koszty krajowej przesyłki pocztowej

DATA I PODPIS _____

Jeżeli chcecie Państwo
otrzymywać katalogi
aukcyjne DESA UNICUM,
prosimy o przesłanie
wypełnionego formularza.

DESA UNICUM Sp. z o.o.
Dom Aukcyjny
ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel.: (22) 584 95 25
fax.: (22) 584 95 26
e-mail: biuro@desa.pl

skorzystaj z naszej pomocy

NASI KOLEKCJONERZY INWESTUJĄ Z SUKCESEM

**pomagamy licytować na aukcjach
doradzamy i wyszukiujemy**

aukcje@artinfo.pl
022 818 94 68

dla Państwa wygody, stale przeglądamy obiekty na aukcjach i w ofertach galerii
wystarczy zgłosić nam, jakimi obiektami jesteście Państwo zainteresowani
poinformujemy, doradzimy, pomożemy w zakupie

Artinfo.pl
Ratuszowa 11
03-450 Warszawa
022 818 94 68
www.artinfo.pl

artinfo.pl
portal rynku sztuki

największa baza informacji o rynku sztuki
nie musisz szukać dalej _

KATALOGOWANIE KOLEKCJI DZIEŁ SZTUKI

DESA Unicum jest największą firmą na rynku dzieł sztuki w Polsce. Kolekcjonerom sztuki oferujemy katalogowanie posiadanych kolekcji – profesjonalne sfotografowane, opisane i wycenione obiekty wydane w prywatnym albumie sztuki. Przygotowując katalog kolekcji, poszukujemy źródeł bibliograficznych oraz proveniencji obiektów. Wykonujemy ekspertyzy z poszczególnych dziedzin, ocenę stanu zachowania oraz przedstawiamy zalecenia konserwatorskie.

Zuzanna Muża-Grzenia +48 (22) 584 9541 +48 664 981 884 inwestycje@desa.pl

DESA Unicum Sp. z o.o.
ul. Marszałkowska 34/50, 00-554 Warszawa
tel. +48 (22) 584-95-25, fax. +48 (22) 584-95-26

www.desa.pl

Terminy aukcji 2009

Aukcje,
wystawy,
budowanie kolekcji,
katalogowanie dzieł sztuki.

Wyceny,
ekspertyzy,
renowacja i konserwacja
dzieł sztuki.

Dzieła Sztuki i Antyki

19 lutego

2 kwietnia

4 czerwca

17 września

29 października

10 grudnia

Sztuka Współczesna

12 marca

7 maja

1 października

26 listopada

DOM AUKCYJNY **DESA** Unicum ul. Marszałkowska 34/50 00-554 Warszawa

www.desa.pl

